

NOWY DZIENNIK

Adres redakcji administracji: Kraków, ulica Orzeszkowej L. 7.
Telefon Nr. 102-79. — Telefon redaktora naczelnego Nr. 136-89.
Konto czekowe PKO w Krakowie 400.630.
Redaktor naczelny przyjmuje od godz. 12-ej do 1-ej w południe.

15
GROSZY

Wszelkie komunikaty należy nadsyłać wprost do administracji.
Rękopisów redakcja nie zwraca.
Za inseraty redakcja nie odpowiada.
Ceny ogłoszeń i prenumeraty uwidocznione na ostatniej stronie

TUTKI I BIBUŁKI
ALTESSE

MOKKA-PĘLNOWATKI
uszlachetniają każdy gatunek tytoniu.

Dzisiaj w numerze:

Z. M.: Wielki Łowczy Rzeszy na polowaniu w Polsce

J. D.: Sekwestrator

Inż. S. Erlik: List z Hajfy

Dr. L. Berger: Kapitał i jego manager

M. K.: Odczyt Jakóba Leszczyńskiego

Mgr. W. Śmietana: Jechiel Czenow

(—si): Mimochodem

W DODATKU LITERACKIM:

Ch. Löw: Miłość chaluca

M. K.: „Rubikon” Zygmunta Nowakowskiego

J. Werfel: Hajfskie wybrzeże (wiersz)

Instytut Kosmetyczny

„la fee” Kraków, Batorego 19
Telefon 151-36

prowadzi po ukończeniu studjów kosmetycznych i dłuższej praktyki w Paryżu i Wiedniu dyplomowana kosmetyczka **Fela Kranz**.

Tytuł urzędowy nie może służyć dla reklamy

Paryż. 25. 1. PAT. Na posiedzeniu Senatu rozważano projekt ustawy o zakazie używania w celach reklamy filmowej lub handlowej tytułów, przywiązanych do pełnienia w przyszłości funkcji urzędowych lub też posiadania odznaczeń Legji Honorowej. Wnioskodawca sen. Lesache podkreślił, że w wielu wypadkach oszukawcze operacje, godzące w oszczędności prywatne były dokonywane pod osłoną tytułów. Legja Honorowa nie nato została powołana do życia. Przemówienie to, poparte przez ministra sprawiedliwości, przyjęte było oklaskami przez całe zgromadzenie. Wniosek sen. Lesache został przyjęty.

Surowy wyrok w procesie komunistów bułgarskich

Sofja. 25. 1. PAT. Sąd wojskowy w Haskowie wydał wyrok w procesie 37 żołnierzy, oskarżonych o należenie do partii komunistycznej: 2 żołnierzy skazano na śmierć a 35 na kary więzienia od 4 do 12 lat.

Katastrofalna sytuacja żydostwa wymaga zwołania Światowego Kongresu Apel Koła Żydowskiego

Warszawa, 25. 1. ŻAT. W imieniu Koła Żydowskiego poseł Dr. Rosmarin wystosował następujący telegram do Komitetu wykonawczego Kongresu żydowsko-amerykańskiego: „Wobec katastrofalnej sytuacji światowego żydostwa, światowy kongres żydowski jest koniecznością niezbędną. Decydującym jest masowy udział Żydów amerykańskich w wyborach. Prosimy dołożyć wszelkich starań do sukcesów światowego kongresu”.

Wyrok w procesie endeków łódzkich Od 10 m. es. ęcy do 2 i pół roku więzienia

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 25. 1. (Sin) Dziś o godz. 5 po południu nastąpiło ogłoszenie wyroku w sprawie karnej członków oddziału Stronnictwa Narodowego w Łodzi. Sąd uznał na podstawie posiadanych materiałów, że działalność Stronnictwa Narodowego w Łodzi nie posiadała charakteru konspiracyjnego. Poza to sąd dał wiarę zeznaniom świadków Zaborskiego i Krzymuskiego, o ile zeznania te posiadały potwierdzenie w dostarczonych sądowni dowodach rzeczowych.

Wyrokiem sądu skazani zostali: Ryszard Szczęsny na dwa lata więzienia na podstawie zeznań Zaborskiego i Krzymuskiego potwierdzonych dowodami rzeczowymi, osk. Zygmunt Szolay na 1 rok 10 miesięcy więzienia, osk. Konarzewski na dwa i pół roku więzienia za kolportowanie ulotek o charakterze wywrotowym i antypaństwowym przemówienie, osk. Feliks Skierski na 1 rok wię-

zienia, osk. Franciszek Laskowski na 10 miesięcy więzienia. W stosunku do oskarżonych Szczęsnego, Szolaya i Laskowskiego wymierzono karę na podstawie zeznań świadków i dostarczonych dowodów rzeczowych.

Dalej skazani zostali: Stefan Robakowski na 1 rok aresztu, Helena Kożuchowska na 1 rok aresztu za awantury w katedrze łódzkiej podczas nabożeństwa w dniu 3 maja 1933, na podstawie zeznań świadków, którzy byli w czasie nabożeństwa w katedrze, a mianowicie generała Olszyny-Wilczyńskiego i księdza Nowińskiego.

Uniewinnieni zostali: adwokat Kowalski prezes oddziału Stronnictwa Narodowego w Łodzi, sekretarz Stronnictwa Grzegorzczak, Podgórski, Chojnacki, Stoborek, Czernicki, Pawłowski, Putara, Kożuchowski, Meller, Warchoł i Krajewski.

„Nieporozumień nie zdołano wyjaśnić” Publ. cyta francuski o przymierzu polsko-francuskim

Paryż. 25. 1. PAT. Publicysta Brunon zamieszcza w „Information” artykuł o przymierzu francusko-polskim. Biorąc asumpt z oświadczeń ambasadora Chlapowskiego i płk. Miedzińskiego co do konieczności utrzymania przyjaźni francusko-polskiej Brunon zaznacza, że niestety nie zdołano wyjaśnić nieporozumień nawet w ostatniej rozmowie min. Laval’a z min. Beckiem.

Polska jest wielkim mocarstwem — pisze publicysta. Wierzmy, że w ciągu wieków wypowiedziała się zdecydowanie po stronie zachodu i świata łacińskiego. Obecnie nikt nie zamierza zaprze-

zać Polsce prawa do swobodnego podejmowania decyzji, ani też krzyżować jej koncepcji własnych interesów, ani kwestjonować metod działania. Być może, że Polska ma rację, jeśli pod wpływem zbyt nieokreślonej polityki waha się, ale przecież chodzi o rzeczywiste stosowanie przymierza w praktyce. Niema porozumienia bez wzajemności. Domagamy się od Polski, która ceni szczerłość, aby traktowała Francję, jej dobro, jej interesy i osobistości tak, jakby życzyła sobie, aby traktowano interesy Polski we Francji.

Po plebiscycie — uregulowanie kwestyj technicznych

Bazylen. 25. 1. PAT. Rozpoczęły się tu rokowania przedstawicieli Francji, Niemiec i Komisji Rządzącej Zagłębia Saary w sprawie uregulowania kwestyj technicznych i finansowych, będących na-

stępstwem plebiscytu. Chodzi mianowicie o wymianę dewiz francuskich na niemieckie, o umowy prywatne i zobowiązania, zaciągnięte przez Komisję Rządząca. Sprawa urzędów publicznych w rokownikach tych nie będzie poruszana, gdyż będzie ona załatwiona bezpośrednio pomiędzy Niemcami a Komisją Rządząca.

RĘKAWICZKI 3.95
głace wieczorowe
białe i czarne

JULJUSZ NACHT, Kraków, Stradom 5

NA POSTERUNKU

WIELKI ŁOWCZY RZESZY NA POLOWANIU W POLSCE

Kraków, 26 stycznia

Czy nie zawczasie na powitalny artykuł, poświęcony premierowi Prus, p. Hermanowi Goeringowi, którego przyjazd do Polski na polowanie zapowiada półoficjalna agencja Iskra? Niestety nie podaje wspomniana agencja bliższego terminu tej wizyty, zadawalając się ogólnikowym określeniem, że p. Goering przybędzie do Polski „obecnego sezonu zimowego” i weźmie udział w jednym z reprezentacyjnych polowań, urządzanych przez p. Prezydenta Rzplitej.

„Wszzechwiedzący” I. K. C., który jeszcze poprzedniego dnia dementował pogłoski prasy zagranicznej o przyjeździe jednego z najwyższych dygnitarzy Trzeciej Rzeszy do Polski, informuje we wczorajszym numerze, że premier Goering weźmie udział „w kilku polowaniach, m. in. w polowaniu reprezentacyjnym p. Prezydenta Rzplitej”.

Ostatecznie obojętną jest rzeczą, czy premier pruski weźmie udział w jednym, czy w większej ilości polowań na terenie Polski. Obojętnym jest również, czy przyjazd jego nastąpi dziś-jutro, tj. w dniu pierwszej rocznicy podpisania polsko-niemieckiego paktu o nieagresji. Sama zapowiedź przyjazdu czołowej osobistości reżimu niemieckiego do Polski w obecnym okresie siłą rzeczy stanowi sensację polityczną pierwszorzędnej wagi, bez względu na to, czy przyjazd ten będzie wizytą oficjalną, czy też wycieczką na polowanie. P. Goering piastuje wprawdzie urząd Wielkiego Łowczego Rzeszy, i w tym swoim charakterze interesuje się może lasami i polowaniami w sąsiednim, zaprzyjażnionym państwie. P. Goering jednak poza tym jest osobistością, z którą jeden tylko Mussolini mógłby skutecznie rywalizować pod względem ilości sprawowanych przezeń godności, przyczem pod względem różnorodności tychże p. Goering niewątpliwie zdobyłby palmę pierwszeństwa. Mussolini łączy bowiem w swym ręku tylko kilka tek ministerjalnych, podczas gdy Goering jest (nie rezygnujemy za kompletność listy tych tytułów): generałem Reichswehry, premierem i komisarycznym ministrem spraw wewnętrznych Prus, ministrem lotnictwa Rzeszy, a nadto prezydentem Reichstagu i — last not least — Wielkim Łowczym Rzeszy.

Mniejsza jednak o tytuły p. Goeringa, który pozatem jest znanym z czasów wojny nieustraszoną osobą i ma jeszcze szereg innych tytułów do sławy — poza swymi oficjalnymi godnościami. Premier Goering należy do grona najbliższych współpracowników kanclerza i wodza Rzeszy i na stanowisku tem wytrzymał do dnia dzisiejszego, mimo obiegających co pewien czas prasę zagraniczną pogłoski o nieporozumieniach i niesnaskach na berlińskim Olimpie. Ostatnio wymieniamy jest nawet p. Goering jako domniemany przyszły wicekanclerz, które to stanowisko wakuje od czasu tragicznej dymisji von Papena po nocy z 30 czerwca. Nawiasowo warto wspomnieć, że wizyta Wielkiego Łowczego Rzeszy w Polsce była zapowiadana już w czerwcu ub. r., przyczem p. Goering miał być gościem znanego księcia Pszczyńskiego. Likwidacja spisku Roehma i tow. wraz z „przykrem nieporozumieniem” z śp. gen. Schleicherem uniemożliwiły wówczas przyjazd p. Goeringa do Polski. Dziś, skoro tamte sprawy już przebrzmiały, skoro plebiscyt saarski Rzesza ma już za sobą, p. premier Prus znajdzie parę dni czasu dla wycieczki wśród polskich lasów.

Czy aby będzie to wycieczka? Czy poza polowaniem reprezentacyjnym p. Goering

nie odwiedzi Warszawy dla odbycia rozmów z polskimi czynnikami miarodajnymi? Nie wyobrażamy sobie poprostu, by p. Goering pozwolił się dać zdystansować swemu najgroźniejszemu w sercu Führera rywalowi — Dr. Goebbelsowi, który bawiąc w lecie ub. r. w Polsce dla wygłoszenia odczytu o hitleryzmie, zdołał uzyskać audjencję nawet w Belwederze.

Tak więc w przededniu pierwszej rocznicy paktu polsko-niemieckiego uzyskała opinia publiczna ważką wiadomość, ułatwiającą komentarze na temat tej rocznicy. Oczywiście posypią się one jak z rogu obfitości, wieszcząc światu, że zainaugurowany dnia 26 stycznia 1934 r. kurs zbliżenia niemiecko-polskiego obowiązuje w dalszym ciągu, stając się coraz poważniejszym czynnikiem w międzynarodowej konstelacji europejskiej.

A może znajdzie się ktoś, kto by podroże polskie dwóch filarów Trzeciej Rzeszy próbował tłumaczyć jedynie chęcią uprawiania przez nich także poza granicami Niemiec swej specjalności: odczytów o hitleryzmie (minister propagandy Dr. Goebels), oraz — polowań (Wielki Łowczy Rzeszy gen. Goering).

Z. M.

SEKWESTRATOR

Kraków, 26 stycznia.

Tak się już u nas zwykle składa, że niekiedy w naszym życiu społecznym występują pewne ujemne objawy, tylekroć przyjmując się, że objawy te wystąpiły samorodnie, bez żadnej przyczyny. Wzrost przestępczości lubi się u nas przypisywać niskiemu stanowi umysłowemu ludności, niemoralność podatkową kładzie się na karb ogólnego braku moralności w kraju, podobnie przypisuje się winę istnienia wielkiej masy przemyślników, kombinatorów, oszustów i łapowników, wszystkim możliwym przyczynom, tylko nie przyczynom istotnym.

Pisaliśmy już niezliczoną ilość razy, że przemyślnictwo kwitnie dlatego, bo opłaca się przemyślnikom obchodzić prawo. Premja za ryzyko przekroczenia muru celnego jest tak wysoka, że nęci wielu ludzi. Pędzenie samogonki, potajemna uprawa tytoniu i używanie zapalniczek są dlatego rozpowszechnione, ponieważ ceny wyrobów spirytusowych, tytoniowych i zapalek są tak wysokie, że mieszcza w sobie dużą premję za ryzyko obchodzenia ustawy. Łapownictwo kwitnie dlatego, ponieważ istnieje moc ustaw złych a urzędnicy są źle opłacani. W atmosferze przymusu, koncesyj i przywilejów rodzi się protekcja, szantaż i korupcja, rodzą się kombinatory z pod ciemnej gwiazdy, wyłażą z nor rozmaite pasożyty, które w warunkach wolności gospodarczej musiałyby zginąć, dostrzeżone łatwo przy świetle dziennem. Tu nie wystarczy zamknąć jednego lub drugiego do paki, nie wystarczy na gangrenę, tocząca nasze życie gospodarczo-społeczne należyć plasterka okólnika, nakazu, czy też kazania „państwotwórczego”, tu trzeba gruntownie zmienić warunki, trzeba wpuszczać ożywczą prąd świeżego powietrza, który sam zniszczy elementy rozkładowe.

* * *

Jeszcze nigdy sama ustawa nie wychowała człowieka na dobrego obywatela. Anglja, posiadająca najlepszych obywateli, ma najmniej w świecie ustaw. Ale złe ustawy mogą skrzywdzić kręgosłup duchowy obywatela. Małe podatki wychowują obywatela w cnocie płacenia. Wielkie podatki prowadzą obywatela do niemoralności podatkowej. — Obywatel widzi, że państwo dba tylko o siebie, a nie dba o obywatela. Między urzędnikami, zastępującymi interes państwa a resztą społeczeństwa tworzą się różnice, pogłębiające się w miarę wzrostu potrzeb aparatu państwowego i spadku zdolności płatniczej społeczeństwa. Urzędnik, otrzymujący stałe pobory bez względu na wahania konjunktury i posiadający zabezpieczoną przyszłość nie rozumie, czy też nie chce rozumieć sytuacji przemysłowca, kupca, rolnika lub też rzemieślnika, których dochody podlegają zmianom konjunkturalnym. Co więcej — w dobie deficytu budżetowego każda, nawet największa suma wpływów podatkowych jest — zbyt mała. Gorliwość w ściąganiu podatków opłaca się. O awansie urzędnika decyduje bowiem nie obywatel, ale władza zwierzchnia, a ta władza zwierzchnia aż po wszystkie szczeble hierarchji urzędniczej zainteresowana jest w osiągnięciu najwyższych wpływów podatkowych. Nacisk w kierunku zwiększania gorliwości fiskalnej idzie od góry. Minister skarbu naciska na prezesa izb skarbowych, prezesi izb skarbowych naciskają na naczelników urzędów skarbowych, naczelnicy urzędów skarbowych naciskają na — sekwestratora.

Wczoraj podaliśmy wyjątek z artykułu o sekwestratorach skarbowych, wydrukowany w „Kurierze Porannym”, a więc w piśmie niejako ćwierćoficjalnem. W artykule tym autor występuje przeciw zbytniej gorliwości sekwestratorów skarbowych, którzy w pracy swej nie liczą się z interesem materialnym obywatela, lecz rujnują go, bardzo często dla uzyskania pewnych skromnych efektów finansowych. Autor tego artykułu podaje jako środek zaradczy — wychowanie sekwestratora w bardziej obywatelskim duchu.

Uważamy, że przeciw takiej akcji „wychowawczej” powinno wystąpić energicznie ministerstwo skarbu. Sekwestratorzy skarbowi gotowi bowiem naprawdę współczuć z dolą obywatela, a takie współczucie oznaczałoby ubytek dochodów podatkowych. Wyobrażamy sobie bowiem, że taka akcja pedagogiczna nie ograniczyłaby się tylko do gorących kazań, ale i wyraziłaby się w przyznawaniu pewnych nagród i premij za obywatelskie postępowanie sekwestratora wobec płatnika podatkowego.

Ale żarty na bok. Sekwestrator skarbowy, spełniając swe funkcje urzędowe, pozbawia płatnika bardzo często całego majątku. Dla płatnika podatkowego czynność sekwestratora oznacza w tych wypadkach wykonywanie wyroku śmierci gospodarczej. Bo śmiercią gospodarczą jest w dzisiejszych czasach dla człowieka pozbawienie go warsztatu pracy i kapitału. Dla takiego płatnika jest rzeczą obojętną, czy sekwestrator skarbowy będzie ten wyrok śmierci podatkowej wykonywał w jedwabnych rękawiczkach, czy też bez rękawiczek.

Gdzie zaś sekwestrator skarbowy nie usmierca gospodarczo płatnika, tam żadne okólniki i żadne akcje wychowawcze nie zmieniają mentalności sekwestratora. Występuje w nim bowiem obrona jego interesów, obrona, budząca nienawiść do płatnika za to, że nie chce płacić, czyli, że dąży do osłabienia funkcji aparatu państwowego, którego on, sekwestrator, jest członkiem.

Ręka jest wiwna, nie ślepy miecz.

J. D.

MIMOCHODEM

Małka Sven Hedina a Trzecia Rzesza

Znakomity uczonek i podróżnik szwedzki Sven Hedin obchodzi w tych dniach swe 70-ecie. Jego nakładca niemiecki Brockhaus w Lipsku wydał z tej okazji do społeczeństwa niemieckiego entuzjastyczną odezwę. Niemcy mają napewno wiele powodów do wdzięczności wobec sławnego Szweda, który okazał im, zwłaszcza podczas wojny światowej dużo serdecznej życzliwości. Nie dziwią też gorące artykuły, jakie cała gleichschaltowana prasa niemiecka poświęca jubilatowi, ale jest w tej całej sprawie małećki haczyk. Oto Sven Hedin, gdyby był obywatelem niemieckim, nie mógłby napo-

wno obecnie w Trzeciej Rzeszy być nawet listonoszem i na nioby się nie przydała cała jego sława światowa. Bo jego matka jest pochodzenia żydowskiego. Przed laty przybył do Szwecji Żyd niemiecki, nazwiskiem Abraham Brody i na stałe osiadł w Szwecji, a córka jego była matką Sven Hedina. Genealogja więc zupełnie skompromitowana. Na jednej szali olbrzymie zasługi naukowe Sven Hedina, jego stała i niezłomna przyjaźń dla Niemiec, której nie osłabił nawet reżim hitlerowski, a na drugiej szali metryka jego żydowskiej matki i babki. Gdyby hitlerowcy chcieli być konsekwentni, musieliby nawet jego dzieła spalić na stosie. Narazie udawają, że o tem nie wiedzą, i przemilczają matkę żydowską Sven Hedina. Tak to sami doprowadzają do absurdu idjotyzm rasy.

(—M).

Tam, gdzie jiszuw kroczy pewną i bezpieczną drogą

Uroczystości na technice hajfskiej. — Wędrowka po Hajfie.

(Od naszego korespondenta palestyńskiego)

Hajfa, w styczniu

W Hajfie odbywają się obecnie uroczystości związane z ukończeniem pierwszym dziesięcioleciem hebrajskiej techniki w Hajfie.

Na program uroczystości składały się: zjazd abiturjentów techniki z całego kraju, rozdanie dyplomów inżynierskich szóstemu rocznikowi w obecności Wysokiego Komisarza Palestyny, sir A. Wauchope'a, oraz położenie kamienia węgielnego pod nowe gmachy, rozbudowującej się teraz hajfskiej techniki.

Na zjazd wychowanków techniki przybyło około stu inżynierów i architektów, którzy pracują w całej Palestynie. Przybyli z Jerozolimy, Tel Awiwu, Rechowot, Chedery i oczywiście Hajfy. Przeszło pięćdziesiąt osób przybyło ze samego Tel Awiwu, gdzie pracuje większość abiturjentów. Na zjeździe wygłoszono referat o warunkach materialnych i zawodowych, w jakich byli studenci hajfskiej techniki pracują. Okazuje się, że bez wyjątku wszyscy pracują na mniej lub więcej płatnych posadach, zależnie od kwalifikacji, uzdolnienia i doświadczenia. Ogłoszona statystyka wykazała, że przeciętna pensja inżyniera z dyplomem hajfskiej techniki jest dosyć wysoka i waha się między 15 a 20-ma funtami na miesiąc. Wielu inżynierów pracuje samodzielnie i ci oczywiście zarabiają znacznie więcej. Na zjeździe uchwalono powołać do życia organizację inżynierów i architektów, którzy studjowali na technice hajfskiej, celem kontynuowania konceptu zbiorowego z hajfską Alma Mater. — Wygłoszone zostały także trzy odczyty na tematy naukowo-zawodowe przez uczestników zjazdu, a mianowicie inż. Rachelę Friedland, Ben Zwi i S. Erlika. Na hajfskiej technice pracuje czterech asystentów, mianowanych spośród wychowanków tej uczelni.

Dzięki wydatnej pomocy rządu palestyńskiego, który tego roku ofiarował 10 tys. f. na rzecz hajfskiej techniki, przystąpiło kierownictwo uczelni do rozbudowania swoich gmachów i laboratoriów. W tym roku powstaną jeszcze laboratoria: hydrauliczne, technologiczne dla nowo-powstałego działu technologicznego na technice, dla badania wytrzymałości gruntów przeznaczonych pod budowę i wogóle teorii podwalin budow. Dotychczas istniały tylko laboratoria fizyczne, chemiczne, dla badania wytrzymałości materiałów budowlanych, maszynowe, mineralogiczne itp. Równocześnie Ż. F. N. ofiarował pewien obszar ziemi w zatoce zebułońskiej (hajfskiej) na rzecz prowadzenia doświadczeń drewno-irrygacyjnych. Większość tych doświadczeń ma służyć także należy nowo-powstałym siłom profesorskim sprowadzonym z Niemiec, jak prof. Habersheim, specjalista od budowania fundamentów, prof. Schwerin, statyk i konstruktor, oraz prof. Korein, który stanął na czele nowego działu technologicznego, otwartego dopiero tego roku, a który ma wychować kadry żydowskich specjalistów różnych gałęzi przemysłowych.

Planuje się również otwarcie nowych działów, jak maszynowy, elektrotechniczny, oraz morski. Ten ostatni jednak nie wychodzi na razie poza zakres fantastycznych obliczeń, choć w Palestynie zmiany dokonywują się tak prędko i tak nagle, że trudno przeprowadzić granicę między fantasmagorią a rzeczywistością.

Faktem jest, że na uczelni hajfskiej obecnie zapisanych jest około dwustu słuchaczy

a z tego na pierwszym kursie studjuje stu dwudziestu, wybranych z liczby trzystu kan dydatów, którzy na czas przysłali wszelkie wymagane dokumenty.

Rozbudowuje się także dział architektury, który po śmierci założyciela tegoż, przedwczesnej śmierci nieodżałowanej pamięci architektury Baerwalda, nieśmiertelnego twórcy gmachu techniki hajfskiej, tego najbardziej monumentalnego budynku w Palestynie, nieco stracił na sile przyciągającej. Zaangażowano nową siłę, architektkę Szapirę, który razem z profesorem architektury Ratnerem prowadzić będą ten bardzo ważny dział na hajfskiej technice.

Z okazji uroczystości jubileuszowych odbyła się bardzo ciekawa wycieczka inżynierów po nowym przemyśle hajfskim, powstającym na ziemiach Ż. F. N. w dolinie zebułońskiej. Na pierwszy plan wysuwa się tutaj nowa stacja elektryczna Rutenberga. Stacja ta obliczona na 30 tys. kilowatów (hydroelektryczna stacja Rutenberga w Naharaim do starczyć może najwyżej 24 tys. kilowatów) ma pokryć zapotrzebowanie przemysłowej Palestyny z fabrykami Irac Petroleum Coy na czele. Kiedy budowano turbiny na Jordanie, a miało ich być cztery, każda po sześć tysięcy kilowatów, pytali się wszyscy, na co Palestynie tyle energii elektrycznej. Kilka lat upłynęło i już się okazało, że stacja na Jordanie może pokryć tylko mały ułamek za potrzebowania na prąd tak, że nowopowstałe fabryki już nie mogą liczyć na prąd, gdyż go poprostu brak. Rutenberg z godnym siebie rozmachem przystąpił natychmiast do rozbudowania swojej sieci, celem zaspokojenia wymagań czasu. Stacja, budująca się teraz między Kiszonom a zatoką hajfską będzie stanowić jeden z najwspanialszych budynków fabrycznych w Palestynie. Planowana niezwykle szerokim gestem, wyposażona w najostatniejsze zdobycze techniki dzisiejszej staje się symbolem gorączkowego rozwoju Palestyny. Prądu dostarczać będą generatory poruszane turbinami parowymi. — Pary dostarczają odpowiednie kotły ogrzewane mazutem, z których jeden, systemem „Velox” (patent szwajcarski) jest jednym z pięciu kotłów tego rodzaju, zainstalowanych na całym świecie, a pary pod odpowiednim ciśnieniem dostarcza już w cztery minuty po zapaleniu. Otóż kocioł ten jak i pierwsza

1935

Przynosimy nowy gatunek!

BRANKA-LUX

Czekolada dla wybrednego znawcy.

turbina gotowe są do ruchu, i w tych dniach zostaną uruchomione, w czasie gdy jeszcze odlewa się z betonu inne części gmachu, w czasie, gdy tylko pewne części fasad można tynkować, w czasie gdy dopiero się szaluje ogromny zbiornik dla 2 tys. 500 metrów kubicznych wody, stanowiących konieczną rezerwę, w tym czasie, kiedy kolosalny gmach nad którym sterczą wieże transportowe oraz las podparć drewnianych, stanowi dopiero suchy szkielet nieobleczony w konieczną skórę, jedna turbina z niecierpliwością czekająca na start, będzie już dostarczać prądu dla sieci miejskiej.

Niedaleko stacji Rutenberga wznosi się nowy olbrzymi gmach fabryczny, wzniesiony przez towarzystwo założone przez Kremera. Jest to odlewnia żelaza, w której inwestowano już 50 tys. funtów, i w której ma się inwestować dalszych 50 tys. funtów. Fabryka już dostarczyć może na rynek odlane przez siebie rury instalacyjne, itp. artykuły. Odlane wanny, oraz zlewy kuchenne czekać muszą jeszcze w magazynie, gdyż emaljarnia nie jest jeszcze gotowa. Ale jest to tylko kwestja kilku dni i na rynek palestyński pójda wszelkie artykuły instalacyjne wyrobu krajowego. Olbrzymie sumy wysyłane co miesiąc zagranicę pozostaną w kraju. We fabryce duży udział mają pp. Rutenberg, oraz właściciel cementowni w Jadzur pod Hajfą, Polak.

Ze względu na brak czasu zwiedzono jeszcze tylko fabrykę cegieł sylikatowych, która narazie pracuje tylko na jedną zmianę i dostarcza zaledwie 20 tys. cegieł na dobę.

Ze względu na późną porę odpada ku naszemu wielkiemu ubolewaniu wycieczka po rosnących, jak grzyby po deszczu, nowych dzielnicach robotniczych w Kirjat Chaim, dzielnicach stanu średniego w Kirjat Motzkin i uchodźców niemieckich w Kirjat Bialik. Tu buduje się za jednym zamachem setki domów jednorodzinnych. Ziemia należy do Ż. F. N. i wszelka spekulacja została z góry wyeliminowana ku wielkiemu rozczarowaniu i rozgoryczeniu wszelkiego rodzaju pasożytów i szkodników.

Wycieczka po żydowskiej Hajfie napawa dumą i pewnością, że tutaj jiszuw kroczy pewną i bezpieczną drogą.

Inż. S. ERLIK.

Czy dyktatura we Francji jest możliwa?

Pytanie napozór paradoksalne, a odpowiedź na nie wcale łatwa. Niedawno dopiero Flandin oświadczył całkiem wyraźnie i stanowczo, że Francja zbyt kocha wolność i swobody obywatelskie, by wogóle poważnie traktować jakieśkolwiek rojenia, czy też sny o dyktaturze. Wszak cieszący się doniedawna tak olbrzymią popularnością był prezydent republiki i były premier Gaston Doumergue, którego tylko wyraźna zła wola po sądzić mogła o ambicję dyktatorską, ustąpić musiał ze stanowiska premiera, ponieważ zbyt gwałtownie chciał przeprowadzić reformę konstytucji. Są jednak ludzie, którzy zahypnotyzowani monumentalną gestykulacją Mussoliniego i rzekomymi triumfami Hitlera widzą wszędzie zmorę faszyzmu, przepowiadając nietylko Anglii ale i Francji nadejście dyktatora.

Warto więc zaznajomić się bliżej z ankietą, przeprowadzoną przez bardzo popularne pismo paryskie „Petit Journal”, o której już

zresztą wspomnieliśmy na łamach „Nowego Dziennika”. Przedmiotem ankiety było pytanie, która z wybitnych osobistości najbardziej nadaje się na dyktatora Francji. By uzyskać możliwie jaknajdokładniejsze odzwierciedlenie nastrojów czytelników, pozwolono też zabrać głos w ankiecie stanowczym przeciwnikom dyktatury. Jakież rezultaty są tej ankiety, w której wzięło udział przeszło 200.000 Francuzów? Największą ilość głosów skupił na sobie marszałek Pétain, za którym wypowiedziało się 38.561 amatorów dyktatury. Gdy o tym wyniku głosowania doniesiono sędziwemu, bo 79-letniemu marszałkowi, ten oświadczył z uroczystym humorem, że niema wcale zamiaru korzystać z łaskawie ofiarowanego mu stanowiska, bo wierzy niezachwianie w prawo do życia Francji republikańskiej i demokratycznej. Drugie miejsce zajął Laval, na którego głosowało 31.403 Francuzów, a dopiero trzecie miejsce uzyskał Gaston Doumergue,

zdobywając 23.864.

Nie ulega wątpliwości, że uczestnicy ankiety traktowali ją tylko jako żart, ale w każdym żarcie jest żdźbło prawdy. Nie można sobie tej ankiety bądźco bądź lekceważyć, bo za dyktaturą względnie za dyktatorem głosowało przecież blisko 60.000 ludzi, a za „Marianną“ padło głosów stosunkowo mniej, bo około 46.000 głosów. Przyjaciele więc dyktatury mogą się cieszyć, wszak w starcie do mety wysunęli się o jedną głowę konia. Nie ma jednak powodu do uderzenia na alarm, bo zwycięzcy konkursu dyktatorskiego nie chcą wcale być dyktatorami, a ci, którzy na pewno nie wzgardziliby godnością dyktatora, pozostali na szarym końcu. Przywódca

patryjotycznej młodzieży paryskiej pos. Taittinger otrzymał tylko 11.163 głosów, a flirtujący z dyktaturą, aczkolwiek wyraźnie jej się wypierający. Tardieu znalazł łaskę w oczach tylko 10.083 obywateli. Wywijający już całkiem otwarcie szyszakiem dyktatury pułkownik de la Roque, przywódca „Krzyża Ognistego“, który dnia 6 lutego ubiegłego roku był już prawie blisko u mety i omal nie został dyktatorem, pocieszyć się musi tylko 6.402 głosami, były zaś generalissimus Weygand, zaledwie 3.789 głosami. W każdym więc razie ankieta o możliwościach dyktatury we Francji nie jest zbyt wesołą dla przyszłości. (K)

Golus, Birbidżan, Palestyna Odczyt Jakóba Leszczyńskiego

Trudno się dostać do sali kahału, bo wejście tamują setki ludzi, którzy chcieliby się dostać na salę, wypełnioną po brzegi. Odczyt zaczyna się ze znacznym opóźnieniem, bo organizatorzy odczytu nie mogą sobie dać rady z wciąż napływającymi tłumami. Wreszcie zjawia się na trybunie prelegent, którego w serdecznych słowach w imieniu Poale Sjonu wita Ch. Henig. Prelekcja Jakóba Leszczyńskiego, wygłoszona soczystym językiem żydowskim, jest wprost plastyczną konstrukcją o przejrzystej architektonice. Nie jest to popis sztuki oratorskiej, nie wyczyn demagoga, apelującego przede wszystkim do namietności słuchaczy, lecz spowiedź człowieka nauki, szukającego drogi w labiryncie życia żydowskiego. Ten właśnie arduat subiektywnych przeżyć dziwnego dodaje uroku myślowi statystyka, przyzwyczajonego do jasnego i precyzyjnego formułowania zjawisk społecznych.

ZMIENIŁY SIĘ WSZYSTKIE NASZE KRYTERJA.

Do wojnie — zaczął prelegent — nastąpiła tak radykalna zmiana stosunków, że nie można już więcej stosować starych kryteriów. Z początku nie zważano sobie sprawy z tej gruntownej zmiany i próbowano kontynuować pracę z roku 1914. Przedstawiciele liberalizmu sądzili, że kapitalizm będzie się mógł wyleczyć z ran, zadanych mu przez wojnę i układali dalej swą taktykę, jak gdyby nie było wojny światowej. Przedstawiciele socjalizmu byli też tego zdania, że dawna koncepcja socjalistyczna o koncentracji kapitału, o roli klasy robotniczej, tworzącej socjalizm w ramach gospodarki kapitalistycznej, jest nadal wystarczająca. Przekonano się jednak, że liberalizm gospodarczy ostatecznie zbankrutował i że socjalizm musi poddać radykalnej rewizji swoje koncepcje. Klasa średnia, która miała być zmiażdżona między dwoma kamieniami młyńskimi, nie myślała nawet o zejściu z areny, lecz wyciągnęła rękę po ster rządów. Wiek XIX. był okresem dynamicznym, podczas gdy okres powojenny znajduje się pod znakiem statyki. W wieku XIX. kapitalizm obalał nie tylko barjery celne, ale mógł śnić swój sen uniwersalistyczny o panowaniu nad światem. Po wojnie światowej zaobserwować możemy cały szereg wielce skomplikowanych zjawisk, które możemy ująć formułą faszyzacji życia gospodarczego. W wieku XIX. Stany Zjednoczone były potężnym odbiorcą tak ludzi, jak i towarów Europy. Wszak w ciągu tego stulecia wyemigrowało z Europy do Ameryki przeszło 40 milionów ludzi. Z dłużnika Europy stały się Stany Zjednoczone jej wierzycielem. To, że Europa tak potężny straciła rynek zbytu dla swego przemysłu, mogło już wstrząsnąć podwalinami jej życia gospodarczego; ale Europa zaczęła tracić jeden rynek za drugim, tak, że zaczęła się kurczyć jej podstawa ekonomiczna, a miejsce dawnego uniwersalizmu kapitalistycznego zajęły prądy nacjonalistyczne w gospodarce, znajdujące swój wyraz w samowystarczalności gospodarczej każdego państwa. Następuje reagryzacja krajów wysoce uprzemysłowionych i uprzemysłowienie krajów dotychczas agrarycznych.

ROZPACZLIWA BEZNADZIEJNOŚĆ ŻYDOWSKA.

W epoce uniwersalizmu kapitalistycznego Żydzi

byli czynnikiem decydującym, tworzyli nowe pozycje, powoływali do życia nowe gałęzie wytwórczości; w epoce nacjonalizacji kapitalizmu w której każde państwo zaczęło identyfikować się z narodem rządzącym, Żydzi stopniowo i systematycznie wyrzucani są poza nawias życia gospodarczego. Żydostwo, które z początkiem XIX. stulecia skupiało się w małych osadach, zaczyna się koncentrować we większych miastach, gdzie tworzy niejako relatywnie samowystarczalne wyspy gospodarcze. Taka Warszawa która z początkiem XIX. stulecia na 80.000 mieszkańców liczyła 7.000—2.000 Żydów, staje się w XX. stuleciu największą gminą żydowską w Europie, koncentrując około 350.000 Żydów. Całym szeregiem faktów, zaczerpniętych z powojennego życia gospodarczego Europy, ilustruje prelegent wymownie i przekonująco straszliwy proces pauperyzacji społeczeństwa żydowskiego. Są zapewne kraje, w których pewne odłamy społeczeństwa żyją w nędzy, być może dorównującej nędzy żydowskiej, albo nawet ją przewyższającej. Ale nigdzie nie ma poczucia takiej beznadziejności, nigdzie rozpacz nie jest tak gwałtowna, jak w społeczeństwie żydowskim. Chłopi naprzykład w Polsce żyją teraz w nędzy ale przecież mają to wewnętrzne przeświadczenie, że państwo polskie, jeśli chce dalej żyć, musi przyjąć chłopstwu z walną pomocą, podczas gdy Żydzi żadnej pomocy znikąd spodziewać się nie mogą.

BEZPŁCIOWA GOSPODARKA ŚWIATA.

Rezultatem życia gospodarczego jest też i polityka żydowska. W epoce wzrastającego na siłach kapitalizmu, żydostwo, żyjące we większych skupiskach, zwłaszcza w Europie wschodniej, mogło żyć nadzieją lepszej przyszłości. Wszak razem z innymi narodami, zamieszkującymi olbrzymie imperjum rosyjskie, walczyło z caratem. Wówczas powstają programy autonomii kulturalnej żydostwa wschodniego, wówczas nawet sjonizm występuje na zjeździe helsingforskim z hasłem autonomii kulturalnej. Sytuacja ta po wojnie uległa radykalnej zmianie. Powstają nowe państwa, które za punkt nie tyle ambicji, ile w zrozumieniu swych własnych interesów żywotnych, dążyć muszą do unarodowienia swego życia gospodarczego, a temsamem powołać, ale z całym okrucieństwem rugują Żydów ze wszelkich pozycji. Ta gospodarka powojenna nie jest liberalistyczna, bo nawet w społeczeństwach zupełnie politycznie demokratycznych, jak w Stanach Zjednoczonych i Czechosłowacji, państwo stało w pewnej mierze decydujący wpływ na całe życie gospodarcze. Nie może być jednak też mowy o planowej gospodarce, a cały system powojenny określić można jako bezplanowy. Jest to skrupowana gospodarka bezplanowa, która całym swym ciężarem spada przede wszystkim na żydostwo. Na tem zakończył prelegent pierwszą część swego odczytu.

STRUKTURA GOSPODARCZA ŻYDOSTWA ROSYJSKIEGO.

W drugiej części, bardziej interesującej publiczność, nieprzyzwyczajoną do myślenia kategoriami ekonomicznymi, przystąpił referent do analizy życia gospodarczego żydostwa w Rosji sowieckiej. Nie ulega żadnej wątpliwości, — wywodził referent, — że w Rosji sowieckiej proklamowano zasadę pełnego równouprawnienia żydowskiego i że żydostwo nie musiało za tę emancypację zapłacić

wyrczeniem się własnego ja, jak to miało miejsce, gdy proklamowano hasło emancypacji mieszczańskiej dla żydostwa europejskiego. Żydzi mają dostęp nie tylko do roli, ale i do ciężkiego przemysłu i wszelkich urzędów państwowych. W Rosji sowieckiej zauważyć też można pewne przegrupowanie życia gospodarczego żydostwa. Ale to przegrupowanie, aczkolwiek bardzo doniosłe, nie zmieniło jednak jeszcze zasadniczej struktury gospodarczej żydostwa. W Rosji sowieckiej żyje na roli około 9 procent ogółu ludności żydowskiej, to jest około 225.000 Żydów, w przemyśle urządziło się przeszło 350.000 Żydów, przy czem trzeba zaznaczyć, że Żydzi wywalczyli sobie też dostęp do ciężkiego przemysłu, przedtem dla Żydów zamkniętego. Samych metalowców żydowskich w Rosji sowieckiej jest około 50.000. Najwięcej samodzielnie pracujących Żydów, bo około 500.000, jest jednakowoż w dziedzinie urzędniczej, obejmującej nie tylko administrację państwową, lecz też kooperatywy, trusy robotnicze itd. Jest to zupełnie naturalne zjawisko, bo Żydzi stanowili element miejski, najbardziej ruchliwy i wykształcony i dlatego nadający się specjalnie do funkcji urzędniczych. Samodzielnych rękodzielników żydowskich, pracujących w tzw. artelach, jest w Rosji około 150.000, reszta społeczeństwa żydowskiego stanowi pierwiastek zdeklasowany i skazany zupełnie na wymarcie. Można więc powiedzieć, że socjalnie Żydzi rozwiązali tzw. kwestję żydowską w Rosji sowieckiej. Wystarczy wskazać np. na fakt, że na Krymie zarezerwowano dla rolnictwa żydowskiego duże obszary roli, które jednak napróżno czekały na chłopów żydowskich, bo Żydzi zamiast na wieś, woleli iść do miast wielkich.

BIRO-BIDŻAN JEST POTRZEBNY NIE ŻYDOSTWU, LE CZ RZĄDOWI

Biro-Bidżan nie jest więc potrzebny żydostwu rosyjskiemu, które może się doskonale urządzić w ramach gospodarki sowieckiej. Biro-Bidżan jest jednak potrzebny rządowi sowieckiemu, który nie żyje na księżycu, lecz musi się liczyć z rzeczywistością sowiecką. Na Żydach rosyjskich ziściło się to fatalne prawo, wedle którego Żydzi asymilują się w tempie przyspieszonym tam, gdzie im gospodarczo jest dobrze. Nawet w krajach, w których zagraża im ruina gospodarcza, następuje proces denacjonalizacji żydostwa, ale w Rosji sowieckiej asymilacja zalewa szeroką falą życie żydowskie, podmywając jego fundamenty. W Rosji sowieckiej istnieje rozgałęzioną sieć szkolnictwa, obejmującego szkoły ludowe, szkoły średnie i zawodowe, a nawet fakultety na niektórych uniwersytetach. Dzieci żydowskie, uczęszczające do szkół żydowskich, jest w Rosji sowieckiej około 160—170.000, ale proces rozrostu szkolnictwa żydowskiego został zatrzymany. A co jest rzeczą najciekawszą, nie ma szkół żydowskich po większych miastach, gdzie żyje przeszło milion Żydów rosyjskich, ale szkoły istnieją głównie po mniejszych miastach, gdzie żydostwo zachowało jeszcze resztki swego poczucia narodowego. Proces asymilacji żydostwa nie leży jednak na linii interesów rządu sowieckiego, które mimo równouprawnienia narodowościowego nie chce jednak dopuścić do tego, by miasta np. na Ukrainie stały się ukraińskie. Można wierzyć tak Mołotowi, jak Kalininowi, że im naprawdę leży na sercu utrzymanie kultury żydowskiej i że właśnie oni, a nie Żydzi chcą powstrzymać proces asymilacji żydowskiej. Oto motywy, które zdaniem prelegenta skłoniły rząd sowiecki do całej akcji birobidżańskiej, przy czem prelegent pomija zupełnie rozmiary tej akcji, zaznaczając tylko w ogólnych słowach, że nie rokuje zbyt dużych nadziei.

SJONIZM MOBILIZOWAŁ WSZYSTKIE SIŁY ŻYWOTNE ŻYDOSTWA

O ile w Rosji sowieckiej żydostwo mogło społecznie rozwiązać tzw. kwestję żydowską, o tyle w Palestynie przystąpiono do gigantycznego eksperymentu narodowościowego kwestji żydowskiej. Gdyby nie było sjonizmu i gdyby nie było Palestyny, to rozpacz żydowska byłaby straszliwym koszmarem. Żyje w społeczeństwie żydowskim potrzeba samodzielności państwowej, tkwi w duszy żydowskiej odwieczna tęsknota za własną ziemią, a życie nauczyło nas, że nie wolno nam lekceważyć głęboko w duszy ludzkiej tkwiących tęsknot. Sjonizm zmobilizował wreszcie wszystkie siły żywotne żydostwa i jest manifestem tężyzny i energii

narodowej. Pod tym względem bardzo wiele możemy się nauczyć od sjonizmu. Na tem jeszcze nie koniec, bo w ostatnich latach nastąpił cud, którego się przedtem nikt nie spodziewał. To, że corocznie do Palestyny przybywa co najmniej 50.000 Żydów, jest zjawiskiem o olbrzymiej doniosłości. Prelegent nie jest tego zdania, że Palestyna wchłonie może całe żydostwo. Duża część żydostwa na pewno pozostanie jeszcze w gólcie, zniknie jednak anormalne zjawisko społeczeństwa, które żyje wyłącznie w diasporze. Każdy naród ma swoją diasporę, ale ma też swoje centrum. Naród żydowski miał dotychczas tylko diasporę, sjonizm jest jedyną w dziejach świata próbą przywrócenia narodowi, żyjącemu tylko w diasporze centrum narodowego.

Podaliśmy obszernie streszczenie przemówienia p. Jakóba Leszczyńskiego, pominać jednak musielibyśmy w tem sprawozdaniu bogactwo szczegółów i dygresji, które mi sypały jak z rogu obfitości, oszalałymi słuchaczy. Przez dwie godziny przysłuchiwała się publiczność z niezwykłym zainteresowaniem wywodom prelegenta, któremu niepoczytalne elementy usiłowały przerywać idjotycznymi „zwischenrufami”. Ta bezmyślność niepowołanych oponentów wypukliła tylko jeszcze tak fascynującą treść wywodów prelegenta.

M. K.

SOBOTA, 26. STYCZNIA.

Kraków (293,5) 6,45 Z Warszawy: audycja popurna, 7,40 Program i koncert reklamowy, 11,57 Sygnał czasu, hejnał z wieży Mariackiej, 12,03 Z Warszawy: wiadomości meteorologiczne i przegląd prasy polskiej, 12,10 Z Warszawy: koncert zespołu jazzowego i salonowego Arkadi Flato, o 13 dziennik południowy, 15,30 Z Warszawy: wiadomości o eksporcie polskim, 15,35 „Harcerska watra”, 15,45 Nowości z płyt, 16,30 Z Poznania: Teatr Wyobraźni nadaje słuchowisko dla dzieci pt.: „Tygrysi ogon” w/g Falpotsa, w opr. Trójnowskiej, 17 Z Warszawy: dumki polskie. Wykonawcy: Lucyna Robowska (fort.), J. Korolkiewicz (baryton), St. Tawroszewicz (skrz.), przy fort. prof. L. Urstein, 17,50 Z Warszawy: odczyt z cyklu „Dom i rodzina” pt.: „Nowoczesny savoir vivre” wygł. p. Romana Dalborowa, 18 „Co słychać w świecie” w opr. dr. Jana Reguły, wice-sekr. U. J., 18,10 Wiadomości bieżące, 18,15 Muzyka lekka w wyk. chóru Dana i Z. Terne z płyt, 18,45 Ze Lwowa: reportaż z fabryki kauczuku — wygł. p. St. Karol Władysław, 19 Z Warszawy: koncert w wyk. Zofii Adamskiej (wiol.) i Ignacego Rosenbauma (fort.), 19,20 Z Warszawy: odczyt z cyklu „Miasta i miasteczka polskie” pt.: „Wiśnicz” wygł. p. Zygmunt Młynarski, 19,30 Z Warszawy: koncert zespołu harmonistów Wład. Kaczyńskiego i Edw. Goska, 19,45 Program na dzień następną, 19,50 Z Warszawy: wiadomości sportowe, 19,56 Lokalne wiadomości sportowe, 20 Z Warszawy: muzyka lekka w wyk. ork. P. R. pod dyr. St. Nawrota z udziałem solistów: Ireny Carnero i Aleksandra Wasieła (śpiew), 20,45 Z Warszawy: dziennik wieczorny i „Jak pracujemy w Polsce”, 21 Z Warszawy: koncert symfoniczny złożony z utworów kompozytorów francuskich. Wykonawcy: ork. symf. P. R. pod dyr. Grzegorza Fitelberga, St. Argasińska (śpiew), i prof. J. Lefeld (akomp.), 21,45 Ze Lwowa: szkic literacki: „Boże Narodzenie ze śp. St. Przybyszewskim” wygł. p. Henryk Zbierzchowski, 22 Koncert reklamowy, 22,15 Koncert życzeń z płyt, 23 Z Warszawy: wiadomości meteorologiczne dla komunikacji lotniczej, 23,05 Z Wilna: „Kukułka wileńska”, 23,35 D. c. Koncertu życzeń z płyt, 24—1 Retransmisja muzyki tanecznej z Londynu.

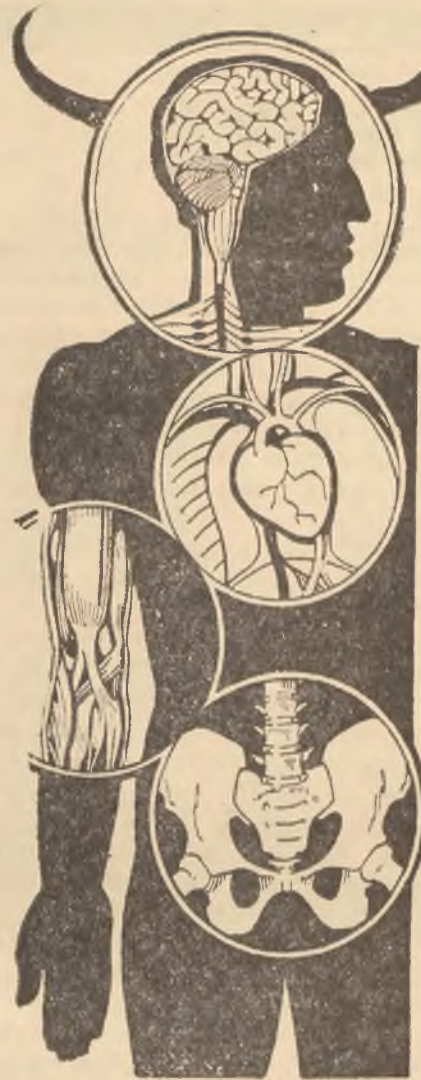
Warszawa (1339,3) 6,45—15,35 p. Kraków. 15,35 Przegląd giełdowy. 15,45—18 p. Kraków. 18 „Przeгляд wydawnictw rolniczych” — p. T. Sawicki. 18,10 „Życie kultur. i artyst. stolicy”. 18,15 Duet operowy z płyt. 18,45—1 p. Kraków.

Katowice (395,8) 6,45—15,35 p. Kraków 15,35 Wiadom. strzeleckie. 15,40 Wiadom. bież. 15,45—18 p. Kraków. 18 Skrzynka poczt. Cioci Heli dla dzieci. 18,15 Wesoła muzyka dla dzieci (płyty). 18,45—1 p. Kraków

Lwów (377,4) 6,45—15,35 p. Kraków. 15,35 p. Warszawa. 15,45—18 p. Kraków. 18 „Lwów przed wojną i po wojnie” — dr. Kubala 18,15 Arje operowe z płyt. 18,45—1 p. Kraków

Londyn Nat. (1500) 17,15 Piosenki popularne. 17,35 Wesoła audycja. 18,15 Muz. tan. 20,30 Koncert ork. dętej. 21,30 Music-Hall. 23 Słuchowisko.

OVOMALTYNA

Racjonalne odżywianie
działa zbawiennie na:

mózg
serce
mięśnie
kości...

Niezbędne dla normalnego funkcjonowania tych najpoważniejszych organów ciała ludzkiego substancja jak: białko, tłuszcze, sole mineralne, diastaza, lecytyna, a przede wszystkim witaminy zawarte są w

OVOMALTYNIE

w odpowiednim fizjologicznym stosunku i w łatwo przyswajalnej postaci. Dzięki temu OVOMALTYNA jest najodpowiedniejszym pożywieniem dla dorosłych i dzieci, zwłaszcza tam, gdzie zwykłe pożywienie nie wystarcza.

Do nabycia w aptekach, drogerjach i większych sklepach kolonjalnych od zł. 1*20 za puszkę.

Fabryka Chem.-Farm. Dr. A. WANDER S. A. w Krakowie.

Cień Japonji nad Abisynją

Cień Japonji przesuwają się coraz dalej na Zachód. Wpływy japońskie znaczą już i w Egipcie. Tu Japończycy podejmują starania o nawiązanie stosunków gospodarczych, zdołali nawet uzyskać ten sukces, że egipskie banki starają się stopniowo zastąpić angielski kapitał tańszym kapitałem japońskim. Penetracja japońska daje się zaobserwować od szeregu lat w sąsiadującej z Egiptem Abisynji. Tutaj Japończycy upatrują dla siebie nie tylko doskonały rynek zbytu i tereny dla uprawy bawełny, ale też i grunt podatny dla kolonizacji.

Sąsiadująca z Abisynją Italia z dwóch stron, z północy w Erytrei i z południowo-wschodu, w Somali, zaniepokoiła się grą Japonji, i... nastąpił „incydent” pograniczny. Włosi twierdzą, że zostali sprowokowani na padem wojsk abisyńskich na posterunki wojskowe w Ualual (na pograniczu z Somali włoskim), Abisyńczycy zaś oskarżają Włochów o nieusprawiedliwione nieczem przekroczenie granicy i wtargnięcie w głąb kraju. Japończycy, zagrażając interesom Włoch w Afryce i godząc w ich prestiż mocarstwokołonalny, otworzyli niezagojoną jeszcze ranę włoską. Bo przecież przed 50-ciu laty Włochy uzyskały protektorat nad Abisynją i dopiero powstanie w r. 1895 pod wodzą cesarza Menelika II zapoczątkowało istnienie niezależnej monarchji abisyńskiej. W wielkiej bitwie pod Adua Menelik pokonał wojska włoskie, poczem wyparł je z kraju. Dla uczczenia zwycięstwa cesarz Menelik II założył w pobliżu pola walki nową stolicę pod nazwą Addis Abeba, czyli „Nowy Kwiat”. Nazwa stolicy jest niejako symbolem Abisynji, cały bowiem kraj jest jednym polem kwietnym. Poza specyficznymi gatunkami afrykańskimi, rośnie tu palma figowa, drzewo kauczukowe, pinja, figa, pomarańcze,

granaty, brzoskwinie, morele, banany, no i kawa, której Abisynja jest ojczyzną (nazwa „kawa” pochodzi od jednej z prowincji abisyńskich, Kaffy). Pozatem znajdują się rozległe plantacje bawełny i trzciny cukrowej. Złoto i sól, a w mniejszych ilościach srebro, węgiel i żelazo dopełniają bogactw kraju.

Abisynja zajmuje przestrzeń około 800 tysięcy km kw. Na północy sąsiaduje z Erytreą włoską, na południu z angielsko-egipskim Sudanem i angielską Kenją, na wschodzie i południowo-wschodzie z trzema kolonjami Somali: francuską, angielską i włoską. Włoskie Somali oddziela Abisynję od oceanu Indyjskiego. Tak więc duży i bogaty kraj pozbawiony jest całkowicie dostępu do morza. To też nic dziwnego, że Włochy zaczęły się dopatrywać we „flircie” abisyńsko-japońskim gry o uzyskanie dostępu do morza, co przecież byłoby dogodnie nie tylko dla Abisynji, ale i dla... Japonji.

„Incydent” w Ualual stał się zatem wyrazem nie tylko sporu pomiędzy Abisynją i Włochami, ale też reflekssem coraz dalej i głębiej idących zamierzeń i poczynań Japonji. Europa zetknęła się z Japonją na gruncie afrykańskim.

Jasnym jest, że inwazja ekspansji japońskiej aż tak daleko od bazy macierzystej budzi niepokój nie tylko w Italji, ale i w Anglii, która też wraz z Francją dała do poznania rządowi italskiemu, iż nie będzie się wtrącała do incydentu italo-abisyńskiego. Wobec takiej postawy wielkich mocarstw, zainteresowanych w obronie swych kolonij afrykańskich, odwołanie się Abisynji do Ligi Narodów nie będzie miało doraźnych skutków, gdyż Francja i Anglja nie wezmą napewno jej w obronę.

M. D.

Praga (470,2) 17,05 Recital śpiewaczy. 19,30 „Jedenaste przykazanie” — słuchow. 22,30 Koncert.

Paryż (1648) 19,45 Radjokabaret. 21 Muzyka lekka i popularna. 23,30 Muzyka taneczna.

LITERATURA * SZTUKA * NAUKA

Miłość chaluca

Gdyby „Przednówek” *) był pierwszą powieścią Zarchiego, bylibyśmy zachwyceni. Komużto niespodoba się szczery, prosty ton tej powieści, kogo nie ujmie naiwny tok opo wiadania i język niewyszukany i pogodny? Tak, gdyby to była pierwsza powieść Zarchiego. Ale to już jest druga jego powieść i nie możemy do autora przyłożyć tej miary, jaką mamy dla debutantów. Dwie powieści już obowiązują.

„Od Zarchiego możemy się wiele spodziewać” — pisałem rok temu na marginesie jego „Młodości”. Znaczący to, żeśmy się spodziewali, iż wyzbędzie się braków, a rozwinie te niewątpliwe walory, które wniósł do prozy hebrajskiej. Aż tu po roku druga powieść. Czy nie za wcześnie? Odbieramy wrażenie, jakby autor ugniótł swój „Przednówek” z reszty ciasta, jakie mu zostało w dzieży po napisaniu „Młodości”. Nie bierzemy mu oczywiście za złe tego że tematyczerpie z przeszłości chalucowej, z okresu kryzysu, chociaż brzmi on dziś dla nas jak coś przebrzmiałego. Przy dzisiejszej pogoni za aktualnością chwali się to nawet, zwłaszcza u tak młodego pisarza. Tylko, że Zarchi z tego smutnego okresu nie potrafił wykrzesać patosu cierpienia i duchowych zmagania. Dobrze, że zajął się głównie jednostką samą dla siebie, jej cierpieniami osobistymi, ale ileż treści można było wydobyć ze zderzenia między jednostką a kolektywem. Trudno Zarchi jest indywidualistą. Trochę to traci staroświecczyną, ale nie może w żadnym wypadku przesądzić czyjejs wartości. Ale też z drugiej strony nie wolno dziś przedstawić jednostki w zupełnym oderwaniu od warunków, od otoczenia, od społeczności, zwłaszcza, gdy się ma aspiracje społecznikowskie, jak Zarchi i gdy bohaterzy są zawsze robotnikami. Nic dziwnego więc, że problemy społeczne wyglądają u autora następująco: Tam gdzie jest robotnik — pracobiorca, musi być oczywiście pracodawca-darozjad. Otóż patos społeczny Zarchiego ogranicza się do tego, że pracodawca to zawsze jakieś niesympatyczne idywiduum, leniwe i chleśne, pilnujące robotnika i wyciskające z niego ostatnie isły. Za karę używa sobie na nim autor, kreśli go tak, że wzbudza śmiech albo odrazę i basta. Cała reszta ani autora, ani bohaterów nie obchodzi, bo oni mają swoje własne smutki i smuteczki, z którymi się obnoszą po winnicach i padesach, przy okopywaniu drzewek pomarańczowych i wyciskaniu winogron, przy pakowaniu pomarańczęk czy podczas wycieczek po kraju. Obnoszą dopóty, dopóki nie znajdzie się jakaś dziewczyna, co te wszystkie łyzy do ciepłego podółka zbierze.

„Przednówek” jest powieścią opartą na materiale autobiograficznym. Jesteśmy do tego przyzwyczajeni w prozie hebrajskiej już od czasów Brennera i Gnesina. Bohaterem jest tu zawsze sam autor, rozwiązujący supelki własnych problemów. Stąd pewne, „nadczołwieczeństwo” każdego bohatera i niecodziennosc poruszonych problemów, ale też i związana z tem bładość sylwetek. Intelkt dominuje w nich zawsze nad uczuciem. Zgóry możemy zawsze być przekonani, że zwycięstwo odniesie zawsze „on”. Żydowski purytanizm etyczny pociąga też za sobą pewne ubóstwo motywów i konfliktów, namiętności cofają się zawsze, i wszędzie na dnie każdej akcji czai się rezygnacja. Akcję ży-

wą i soczystą zastępują refleksje i wspomnienia, rozważania i hamletowe pogawarki z duszą. Niebezpieczne to zwłaszcza wtedy, gdy autor, jak to właśnie Zarchi robi, chce rozwiązać na takim podłożu problemy seksualne. Jak się w takiej atmosferze zrodzić może konflikt, gdy bohater zakochany w Arabce, zaraz na początku stawia kwestję w ten sposób: „Ożenić się z nią nie ożenię, uwieść jej nie uwiodę, a więc dowidzenia, piękne uczucie, zakończymy cię czułym pocałunkiem”. Tak wygląda mniej więcej intro dukcja do właściwego wątku, którym jest miłość chaluca do chaluca.

Idylliczne z natury rzeczy uczucie, zaczyna się od zgrzytu. Josejf Dor odbija Rimone swemu przyjacielowi Abrahamowi, który mu się zwierzył z tego, że tylko ta dziewczyna mogłaby naprawić wykolejone jego życie. Trudno, zdarza się. Autor z tego incydentu nie wyciąga dalszych konsekwencji i aby uspokoić sumienie bohatera, każe Abrahamowi popełnić podłość. I byłaby miłość dwojga chalucołów rozkwitła spokojnie i pogodnie, gdyby nie przypadek, który coprawda korzeniami swymi tkwi w młodości Dora. Dawna jego choroba piersiowa odnawia się i bohater staje przed piekącym dylematem, czy wolno mu związać młode ciało zdrowej Rimony ze swoim chorem życiem. Decyzja intelektualisty jest oczywiście zgóry przesądzona, zwłaszcza, gdy ten jest twórcą (bo chaluca Josejf Dor zajmuje się w chwilach wolnych od pracy pisaniem). Rozumie się, nie bez perypetyj i zmagania, bez wątpliwości i konfliktów w duszy bohatera, dość plastycznie przedstawionych. Rzuca dziewczynę na pastwę losu i żalonych rozpamiętywać, a sam pojedzie do miasta rozwijać swój talent i tworzyć, tworzyć.

Widzimy więc, że powieści Zarchiego na problemach nie zbywa. I stanowczo twierdzimy, że autor mógł podolać wszystkiemu

„Rubikon” Zygmunta Nowakowskiego

(Wydawane w Gebethnera i Wolfa w Warszawie)

My wszyscy w Krakowie byliśmy świadkami rozwoju talentu pisarskiego Zygmunta Nowakowskiego. Gdyby był prezydent miasta sen. Rolle był przedłużał z byłym dyrektorem teatru im. J. Słowackiego w Krakowie p. Zygmuntem Nowakowskim umowę o dalsze prowadzenie teatru, nie miałaby literatura polska świetnego feljtonisty i pisarza. Start do mety rozpoczął p. Nowakowski jako feljtonista, a ten właśnie początek kariery pisarskiej wycisnął swe piętno na całej jego twórczości. Olsniewającym feljtonem jest najlepsza z dotychczasowych jego książek „Przylądek Dobrej Nadziei”, a zbiorem feljtonów, nanizanych na nie dojrzenia duchowego młodego 16-letniego chłopca jest niejako ciąg dalszy „Przylądka” — „Rubikon”.

Ileżto razy p. Nowakowski, pisząc o sobie, podkreślał swój wybitny talent robienia sobie wrogów! Ironiczne jednak na świat spoj rzenie, niepospolitą zdolność podpatrywania najślabszych stron w kochanym bliźnim, kultywowanie złośliwości tkwiły jednak widocznie głęboko w duszy młodego chłopca i były zewnętrznym tylko wyrazem potrzeby niezależności duchowej. Niedarmo wszyscy nauczyciele zarzucali młodemu bohaterowi „Rubikonu” jego stały ironiczny uśmiezek, który do wściekłości doprowadzał nieraz szano

Hajfiskie wybrzeże

Szumi wybrzeże hajfiskie o pieśni dalekiej rybaków,
o wieści dalekiej robitych o skały żeglarzy.

Lotnych piasków przesypem, ślizgiem leciuchnych
kajaków
Spiewa wybrzeże hajfiskie o morzu dalekiem i
gwarzy.

Gorącą piersią się wrzyna w morza wełniste grzy-
wacze,
tęsknie wзира rybaków, — co dawno na morze
ruszyli,
tęsknie czeka na synów — co wiodąc życie rybacze
na dwurzędowcach cedrowych z połowu nie powró-
cił.

Nie powrócił z wędrówki ze szczepu Zebulon
synowie
choć Karmel z winem ich czeka, morza pijany
widokiem;
zginęli pewnie wśród fali lub zapomnieli w połowie,
że aby powrócić do domu — spieszniejszym trzeba
iść krokiem.

Spiewa wybrzeże hajfiskie o przyszłym powrocie
żeglarzy,
rybaków ze szczepu Zebulon — pod szafas na
cichej przystani:
do gniek dawno zagasłych, z ziemią zrównanych
oitarzy
powrócą cedrowe okręty, powrócą synowie zblę-
kani...

JÓZEF WERFEL.

i stworzyć miłe dzieło, gdyby się nie dał unieść łatwiźnie. Może go urzekło powodzenie „Młodości”, może uwiodły fałszywe diagnozy krytyczne. Faktem jest że pisarz tym razem powieści nie pogłębił. Ślizgał się po wierzchu, zbyt ufnym w gładkość stylu i usidlany kuszeniami wydawców. Zbyt wielką była szkoda, gdyby Zarchi szczyry swój talent miał zaprzepaścić w seryjnych roman sach.

CH. LÖW.

*) Izrael Zarchi: „Jamia jechojim”. (Przednówek). Tel Awiw 1934. Wyd Micpeh.

krystalizowała się w nim w tzw. kółkach świadomość socjalistyczna, kiedy to borykał się ze sobą samym i z otaczającym go światem, by dowiedzieć się, gdzie tkwi właściwie prawda, przeczyta napewno z głębokim wzruszeniem rozdziały z ostatniej książki Nowakowskiego, opisujące nam perypetje młodego chłopca. Później życiocy uczy nas rezygnacji i przyzwyczajają nas do kompromisów, ale w młodych latach wydaje się nam, że świat czeka na magiczne zaklęcia, które właśnie my musimy wypowiedzieć. Bohater „Rubikonu” doszedł do socjalizmu, ale nie stał się socjalistą, bo porwuje go wprawdzie impet pochodzący od robotników krakowskich, ale nie w tym stopniu, by kazać mu stanąć w szeregach robotniczych. Młodziutki bohater wleceze się za pochodem raczej w roli wzruszonego obserwatora. A takim wzruszonym obserwatorem pozostał autor po dziś dzień. Nieraz powie złośliwy dowcip, a nawet dla tego złośliwego dowcipu gotów bardzo dużo poświęcić, ale w żadnym pochodzie nigdzie nie kroczy, zawsze znajduje się po drugiej stronie chodnika i nie umie zająć zdecydowanego stanowiska po tej czy po tamtej stronie barykady. Obecnie w swej ostatniej książce stara się być sprawiedliwym i przeciwstawia się goryczy swych wspomnień z ławy szkolnej. Ale czy ta sprawiedliwość nie jest już kompromisem, nie jest świadomą wolą wybielenia tego, czego się wybielić nie powinno?

Technika ostatniej powieści p. Nowakowskiego pozostała feljetonową. Ma to swoje dobre i złe strony. Strumień naracji płynie wartko, ale jest też i powierzchowny, nie zabiegając o bardziej skomplikowane zjawiska społeczne. Czasem olśni nas zdumiewająca metafora, ale styl jest przeważnie gładki, rzeczowy, operujący pointami. To właśnie, że p. Nowakowski co tydzień musi pisać dowcipny i złośliwy feljeton, odbiło się na jego ostatniej książce, która głębią przeżyć nie dorównuje mimo wszystko „Przyłd-kowi Dobrej Nadziei”. M. K.

Kronika literacka

Z KONKURSU DRAMATYCZNEGO POLSKIEJ AKADEMII LITERATURY. Dnia 7 stycznia br. odbyło się w Polskiej Akademii Literatury posiedzenie sądu konkursu dramatycznego, w skład którego wchodzi, jak przypominamy, J. Kaden Bandrowski, J. Lorentowicz, Kornel Makuszyński, Leopold Staff, J. Szaniawski, A. Szyfman, Kazimierz Wierzyński, dr. Władysław Zawistowski i Boy Żeleński. Sąd konkursowy zakwalifikował 287 nadesłanych sztuk, które przydzielono członkom sądu do czytania i wobec niespodziewanej ilości sztuk nadesłanych na konkurs postanowił przesunąć ostateczne rozstrzygnięcie konkursu na późniejszy termin.

SOKOŁÓW O PERECU. W Tel Awiwie wyszedł obecnie zbiór feljetonów i artykułów Nahuma Sokołowa w dwóch tomach. M. in. znajdujemy tam obszerną pracę o Percu, z którym łączyła Sokołowa długoletnia przyjaźń. Pracę tę ogłosił Sokołow po śmierci Perca w Hacerfirze.

PROTEST RODZINY KRZĘPTOWSKICH PRZECIWKO „EGIPSKIEJ PSZENICY”. Bohaterem „Egipskiej pszenicy”, sztuki p. Marii Jasnorzewskiej-Pawlikowskiej, wystawionej zeszłego roku w Teatrze im. Słowackiego, jest inżynier Krzeptowski, znęcający się nad żoną swoją z powodu jej rzekomej bezpłodności. W Zakopanem i na Podhalu mieszka popularna rodzina Krzeptowskich. Znany narciarz Andrzej Krzeptowski i Adam Krzeptowski, reżyser filmowy, zażądali od pani Pawlikowskiej, aby zmieniła nazwisko bohatera swej sztuki i o tej zmianie ogłosiła w prasie.

NAGRODA MŁODYCH. Polska Akademia Literatury rozporządza jak wiadomo tzw. nagrodą młodych, przeznaczoną dla literatów, którzy nie mają jeszcze lat 30-tych. W roku ubiegłym otrzymał ją Leon Choromański, autor „Zazdrości i medycyny”. Przyznanie tegorocznej nagrody nastąpi dnia 28 stycznia.

MAKS BROD ZAPOWIADA KSIĄŻKĘ O RO-SJI SOWIECKIEJ. Znakomity pisarz żydowski Maks Brod, który niedawno wydał przepiękną monografię o Heinem bawił ostatnio z wycieczką literatów czeskosłowackich w Rosji sowieckiej. Obecnie ogłasza w prasie swe wrażenia z podróży, które wyjdą zebrane w książce.

MIĘDZYNARODOWY FESTIVAL KULTURALNY WE FLORENCJI. W kwietniu i w maju odbędzie się we Florencji międzynarodowy festi-

Prawdziwy torcik
niedościgniany w smaku
tylko z napisem Fischinger
każda sztuka higien. opakowana
— już za 10 gr. —
!Wystrzegać się naśladowictw!

val kulturalny. Z Francji przyrzekli swój udział Henry Bourdeaux i Guto des Portales, z Niemiec filozof hr Kayserling, z Anglii Chester-ton. Przewodniczącym festiwalu będzie laureat Nobla Pirandello.

NOWELE KIPLINGA O PSACH. W Londynie wyszły w osobnym tomie wszystkie „psie” opowiadania Rudyarda Kiplinga. Obok rzeczy znanych są tutaj rzeczy po raz pierwszy drukowane.

POWIEŚĆ O ŻYDACH ANGIELSKICH. Pani Naomi Jacob wydała powieść z życia bogatej burżuazji żydowskiej w Anglii.

NOWY DRAMAT SHERIFFA. Znany autor „Kresu wędrówki” sztuki antywojennej R. C. Sher-iff napisał nową sztukę pt. „Święta Helena” (-si).

KANDYDATAMI DO FOTELU LOUIS BARTHOU'A w Akademii Francuskiej są: słynny poeta Paul Claudel oraz powieściopisarz Claude Farrere. Cała ta sprawa nie jest pozbawiona pointy Farrere bowiem w ubiegłym roku wyraził się o Wiktorze Hugo, że „był największym błaznem 19. wieku”. Gdyby zaś został wybrany do Akademii, musiałby poświęcić swą uroczystą mowę kandydacką pamięci Barthoua, który apoteozował Hugo'a i wydał o nim szereg studjów literackich.

DO PALESTYNY pod gwarancją wysyła bagaże i eksportuje towary najtaniej Dom spedycyjny SZAMROTA Kraków, Rynek gł. 32 przeprowadzki miejscowe i zamiejscowe wozami meblowymi. Informacje dotyczące cła w Palestynie bezpłatnie

Z Domu Plastyków

Po długiej pauzie występuje obecnie z kilkoma pracami prof. Leon Chwistek, w miłym towarzystwie — swojej córce, p. Aliny. Nazwisko prof. Chwistka, wiążące się „z wieloma rzeczywistościami”: matematyczną filozoficzną, literacką, łączy się zarazem ściśle z pewnym, historycznym już dzisiaj, kierunkiem w malarstwie polskim, z t. zw. **formalizmem**, w którym jako teoretyk i malarz odgrywał poważną rolę! Członkowie grupy „Formistów” sami, zdaje się, nie zdawali sobie dostatecznie sprawy, jak dalece się między sobą różnią, i jak dalece wspólny wróg, wyjąłowy naturalizm nasuwa im złudzenie łączności. W ramach teorii nietrudno było owo złudzenie zachować. Dależy rozwój wykazał jednak, że każdy „pod to samo podsuwał co innego...”

Leon Chwistek środowisku swojemu zaimponował przedewszystkim jednym: matematyczną dyscypliną w dziedzinie tak niedyscyplinowanej, jak sztuka. Swoje rozważania na temat malarstwa snuł logicznie, jasno, z rozległą wiedzą i temperamentem. Rozczochrana twarz sztuki zaczęła się tam przegłądać w przykładach i wzorach naukowych. Zbudował swój system malarski, t. zw. **strefizm**, oparty na pewnej logice form i kolorów. W jego praktyce malarskiej otrzymaliśmy pewną jednostronność, która cechowała zresztą, mojem zdaniem, samo założenie teoretyczne. Bo ostatecznie każdy tegi malarz ma swoje całkiem własne poczucie ciągłości form i barw, i zasady kontrastów, czy powinowactwa nie dadzą się teoretycznie wyczerpująco uchwycić.

Walcząc o „sztukę wyobraźniową” przeciwko naturalizmowi, posuwa się daleko, podciągając pod miano naturalizmu klasyczne malarstwo, jak i im-

presjonizm, domagające się „głębokich studjów natury” (zob. artykuł „O naturalizmie i prymitywach”). Posuwa się aż tam, gdzie trudno poprostu oddzielić twórczą swobodę wyobraźniową od wro-ru natury, mimo pozorów, jakoby chodziło o hamującą wierność wobec tejże natury. Tak, u mistrzów mamy głęboką obserwację natury, pokrywającą się z najgłębszą swobodą wyobraźniową. Mówią oni czasem za Jehową, że „oto najlepszy z światów”, bo jakoś najdoskonalej, czasem, pomieszcza się w nim maksymalne nasilenie twórcze. Należy do tego jeden tylko warunek: głęboki stosunek do **materiału malarskiego**. No, ale trudno w tych ramach dość wyczerpująco ten problem omówić, szczególnie, gdy chodzi właściwie o wystawione obecnie obrazy.

Obrazy Leona Chwistka w kolorze przypominają czasem widmo spektralne, we formach zaś — geometryczne rzuty jakiegoś świata naprzemian rajskiego, dziecięcego i naukowego. Kształty szczęścia: krągłe formy kobiecego ciała, bajkowa architektura z tysięcznopierwszej anegdoty wschodniej, z rzymskiej reminiscencji szkolnej lub jasnego baru, — wszystko to w geometrycznym przekroju, przypomina nam trochę ową „kulturę zabawy”, której autor „Zagadnień życia duchowego w Polsce” poświęcił osobną rozprawę...

Do jakich konsekwencji może doprowadzić wspomniana wyżej metoda wobec „wzoru natury”, pokazuje nam wystawa **Maxymiljana Feueringa**. Można oczywiście pod każdym kątem oglądać świat, w różny sposób normować bliskość i dal, swobodnie traktować materję, ale to wszystko w ramach artystycznego sensu. Duża dziewczyna, malutki, sztorcem postawiony kurytarzyk, wychylona domeczka, ceglata materja ciała, i cielesna — cegły, wykrobywana barankowa materja pewnej powierzchni, obok płaskiej. lśniącej jak cerata, plamy.

— wszystko to może doprowadzić do pewnej formy konsekwentnej; w obrazach Feueringa prowadzi do dowolnej nonszalancji wobec formy wyginalnej jak guma, koloru i materji.

Józef Krzyżański gromadzi w swych obrazach dużo draperji, mnóstwo przedmiotów, by na ich tle gipsowe, trupio blade akty kobiece, nie szarmozowane zupełnie kolorystycznie z resztą obrazu, wypadły zeń całkowicie. Ponadto zaniedbany całkowicie jest moment planów. Korzystniejszy nieco wyjątek stanowi jeden pejzaż i martwa natura.

Znaczny postęp w porównaniu z poprzednią zbiorową wystawą znać u **Stan. Herstala**. Kolorystycznie o wiele świeższe, zyskałyby jeszcze przez bardziej analityczne traktowanie barwy w duchu impresjonizmu, z którym zasadniczo są spowinowaczone.

Duży cykl prac **Wład. Lama** trzyma się nadal dawnej muzealno-czerwonawej gamy, z ościązłą brylą, i swoistą równowagą kompozycyjną. W pejzażu zestawienia barwne, ładnie stosowane, — w licznych pracach ceglata czerwony sos pochłania układ barwny.

Przesadzone w swojej brutalności są prace **Jaźwieckiego**, bładny jest portret **Piwka**, bardzo ładne zestawienia barwne i układ grupy na tle wschodniej architektury daje **Poraj-Chlebowski**, poprawny w jasnej tonacji portret daje **J. Badower**, dwa kobiece portrety — **J. Midowiczowa** obok obrazów **Olso-wskiej** o dość świeżych kolorystycznie partjach.

Młodziutka debiutantka, **Aniela Chwistkówna**, stanowi cenne kuriozum wystawy. Obrazki jej przynajmniej dominują perską sztukę. Są anegdotyczne, opowiadają bardzo wiele, żywo i pogodnie, zaś w kolorze dają miejscami zestawienia, jakich życzyłyby warte-le dojrzałym malarzom. Oby tylko nie wyrodnęły się to z czasem w manjerę.

Kinoteatr „AURIA“ Starowiślna 21. — Wskutek wielkiego zainteresowania
prolongujemy wspaniały dramat
produkcji polskiej
Ceny miejsc popularne. —

W głównych rolach:
„CZARNA PERŁA“
Eugeniusz Bodo i RERI
Ceny miejsc popularne.

PRZEGLĄD GOSPODARCZY

Kapitał i jego manager

Okres recesji konjunkturalnej okazał się równocześnie okresem rewelowania nadużyć gospodarczych, dokonywanych głównie przez przedsiębiorstwa, stanowiące własność kapitałów obcych, zainstalowanych w Polsce.

Co znamionowało poczynania przedsiębiorstw obcego kapitału w Polsce? Przedsiębiorstwa te popełniały właściwie tylko jedno, im wszystkim wspólne wykroczenie: próbowały stabilizować na odcinku swojego działania konjunkturę ekonomiczną, które dla całej struktury rynku gospodarczego w Polsce już przeminęły. Podczas gdy kartele chcą utrwalić miniony okres konjunkturalny zatrzymaniem tendencji cen, i psują tym sposobem rozwój naszego procesu ekonomicznego, to pewne przedsiębiorstwa obcego kapitału, uważając się za współników do korzyści jakie daje gospodarstwo polskie nie chcą uczestniczyć w jego stratach, utrwalają więc per fas et nefas stopień zyskowności swego działania przez wprowadzanie w bilanse różnych fikcyj obciążeniowych. Kapitał obcy, który przyszedł na rynek polski i usadowił się w naszej strukturze ekonomicznej z nastawieniem na pewien stopień rentowności, wykazuje więc w tych wszystkich wypadkach, w którym łapiemy go na nielojalności, czy na przestępstwie gospodarczym, niechęć pogodzenia się z dokonującymi się u nas zmianami struktury i ruchami konjunktury. Kapitał ten nie jest ani francuski, ani niemiecki, ani też żaden inny. — Jest to kapitał międzynarodowy, który prze suwa się po świecie szlakami „łęgnot konjunkturalnych”. Niema on jednolitego programu działania, jak niema jednolitego repertuaru narodowego cyrku wędrownego. Gdy cyrkw wędrowny przybywa do ośrodka miejskiego proletariatu, nastawia swój repertuar na produkcję prymitywnych sztuczek. — Arlekinowie policzkują się najczęściej, ku wielkiej uciechy gawiedzi. Ten sam cyrkw jednak, przybywszy do dzielnicy zamieszkałej przez wyrefinowaną publiczność wielkomięską, pokazuje za niewielką opłatą wstępne go, sztuczki wyższego rzędu. Tak każe wędrownemu cyrkw postępować ze swym programem wycucie lokalnej konjunktury. Skąd jednak bierze się ta orjentacja u kierownictwa cyrku, który różne kraje i różne miejscowości odwiedza? Orjentację tę daje

cyrkwowi jego manager.

Otóż managerowie, wyznaczający repertuar działania kapitałom obcym w polskich przemyśiach zatrudnionych, omylili się co do aktualnych właściwości naszej struktury gospodarczej, a omyłkę swą chcieli zretuszować prymitywnymi sztuczkami cyrkwowemi. Musimy bowiem wiedzieć, że kierunek w lokowaniu się kapitałów inwestycyjnych w świecie, dyktowany jest przez jego managerów inną logiką rentowności, niż np. kierunek zatrudniania kapitałów obrotowych. Kapitał obrotowy wędruje wedle drogowskazów momentalnych konjunktur, kapitał inwestycyjny natomiast wedle drogowskazów długodystansowych obliczeń, co do struktur miejsc jego lokaty. Kapitał inwestycyjny jest w roli wiecznego uciekiniera przed jego największym wrogiem, jakim jest proces niżki stopy procentowej. Albert Hahn udowodnił, że ruch lokat inwestycyjnych szedł przez wieki harmonijnie, od krajów, których struktura powodowała niżkę stopy do krajów, których struktura dopuszczała wyżkę stopy. Schumpeter udowodnił, że nie zależnie od zmiennych konjunktur, w świecie dokonuje się wiekowa niżka cen. Kapitały w ucieczce przed niżkową tendencją cen wykazywały stałą skłonność przenoszenia się do ośrodków, gdzie istniały zahamowania postępu gospodarczego.

Moment, w którym kapitał ulokowany na terenie polskim przyszedł do wniosku, że znalazł się wbrew swoim przewidywaniom w ośrodku, gdzie hamulce postępu gospodarczego coraz mniej sprawnie działają, był momentem zapoczątkowania się bezprawnych przepompowywań kapitałów zagranicę wstrzymania wszelkich wkładów inwestycyjnych, machinacji odłużeniowych itd. To były przyczyny tkwiące w strukturze polskiego rynku gospodarczego, które spowo-

dowały, że inwestycyjne kapitały zagraniczne zaczęły nerwowo szukać bodaj fałszywych metod dla zbliżenia dochodowości swej do poziomu dochodów obliczanych z działania na terenach kolonialnych. To, że Polska potrafiła przełamać hamulce, mające w myśl obliczeń managerów kapitału zagranicznego w pewien wsteczny sposób kształtować naszą strukturę ekonomiczną, że potrafiła się rozbudową Gdyni zbliżyć do międzynarodowych traktatów handlowych a ceny swe dzięki polityce walutowej postawić na jednym poziomie z ogólno-swiatową „schumpeterowską” wiekową tendencją cen — stanowiło pomyłkę natury strukturalnej w obliczeniach kapitału obcego. Bezpośrednim jednak powodem, który przyczynił się do aktywnego przeciwdziałania ze strony pewnych ośrodków obcego kapitału interesom Polski, były momenty natury konjunkturalnej: Kapitał obcy lokował się w Polsce, głównie w działach o nastawieniu monopolicznym. Niechciał dostosować się do cykliczności naszych wewnętrzno-rynkowych przebiegów konjunkturalnych. Starał się, nie mogąc w sposób otwarty, sposobami ukrytymi zdobywać swą rentę. Dlatego to popełniał kapitał zagraniczny, ile razy odrywał się od gruntu polskiego by uciekać zagranicę, gdy zdawała się zagrożoną jego renta, przestępstwo nie tylko przeciw zdolności działania określonych przedsiębiorstw, ale przestępstwo przeciwko formie gospodarczej kraju jako całości. Dlatego też, ile razy kapitał ten pozostając w Polsce starał się do swoich własnych potrzeb i apetytów dostosowywać bieg konjunktury, popełniał wykroczenie przeciwko interesom całego gospodarstwa narodowego.

Dr. LUDWIK BERGER.

Podatek dochodowy od kumulacji uposażeń

Ministerjum skarbu zarządziło, aby po upływie zbliżającego się terminu składania zeznań o podatku dochodowym z tytułu kumulacji uposażeń, urzędy skarbowe sprawdziły, czy wszystkie zainteresowane osoby złożyły odnośne obliczenia.

Przy sprawdzeniu mają być pominięci funkcjonariusze państwowi, którzy oprócz uposażenia ze skarbu państwa, zwolnionego od podatku dochodowego, mieli w ciągu roku tylko jedno dodatkowe zajęcie u innego pracodawcy.

Dziś sobota 26 bm.

DANCING

Przedświt-Haszacharu, w salach repr.
Ż. D. A. Przemyska 3

Początek o godzinie 21

DYWANY, CERATY, LINOLEUM
A. NUSSBAUM, DIETLA 45

MGR. W. ŚMIETANA.

Jechiel Czlenow W 17-tą rocznicę śmierci

17 lat mija, od czasu, gdy odszedł od nas Jechiel Czlenow w chwili, gdy na firmamencie zabłysła gwiazda nadziei wyzwolenia. Dopiero 17 lat upływa, jak opuścił posterunek Żołnierz Narodu, a już mchem zapomnienia pokryte zostały jego zasługi. Rozegrał się tu tragedia, jak u wielu wodzów i przywódców. Wprawdzie Czlenow nie był mężem na wzór Herzla, który siłą swego charakteru, mocą swej żelaznej woli i potęgą swego krasomówna wyrwał żydostwo z inercji wiekowej, ale tem niemniej należał do kategorii wybitnych wykonawców, którzy rozumieją, w jaki sposób wcielić wielkie idee geniuszów w czyn, aby nie spaliły na panewce i nie poszły na marne.

OD CHEDERU DO GIMNAZJUM.

Urodził się Czlenow w r. 1863 w tętniącym tradycją i nauką sercu ówczesnego żydostwa w Rosji, w mieście Kremenczuk. Wychowanie, jakie otrzymał do 13 roku, było typowo religijne, oparte na tradycji. Zmiana następuje w jego życiu w r. 1877, gdy rodzice wyjeżdżają do Moskwy. Tu wpada w wir obcego otoczenia i zaczyna odczuwać brak pulsującego życia żyd. Bierze się gor-

liwie do nauki, studjuje literaturę rosyjską i wkrótce też zdobywa wykształcenie niższe. Od chederu do gimnazjum — prowadzi nielata droga.

W SŁUŻBIE OBCYCH BOGÓW.

Gimnazjum odrywa Czlenow od tradycji i kultury żydowskiej. Staje się on skrzętnym wyznawcą obcych bogów i gorliwym apostołem obcej kultury. Są to lata z przed r. 1882 — „okres górny i chmurny” wszelkich idei wyzwoleniczych i reformatorskich, świat idei socjalistycznych i nihilistycznych. Czlenow zostaje wciągnięty w wir walk, zmagani i ciężkich przeżyć duchowych i inteligencji. Pod przemożnym wpływem jednego ze swych nauczycieli wstępuje do Izw. Narodnika, przejmując się głęboko cierpieniami narodu rosyjskiego, myśli o socjalnym i politycznym wyzwoleniu Rosji i tak samo jak setki inteligentów żyd. wierzy, że przez oswobodzenie ludu rosyjskiego zaświta także dla narodu żyd. jutrznia swobody i wyzwolenia. W ten sposób myślał Czlenow aż do chwili, gdy w poł. Rosji rozległy się złowrogie „hev, hep”, które obudziły z letargu inteligencję żyd. i wskazały jej właściwą drogę dla emancypacji narodu żyd.

SPOWROTEM DO ŻYDOSTWA.

Czlenow staje na rozdrożu. Wypadki wywołały wstrząs w jego umyśle i wprowadziły go w stan podniecenia i egzaltacji. Zachwiały się stare ideały, ba za nimi nawet mosty spalone, ale no-

we jeszcze się z mgły nie wyłoniły. Czlenow zbliża się spowrotem do żydostwa. Na zebraniach studentów słyszy pełne temperamentu przemowy, w których były wyrażone ból i rozpacz oraz świadomość i wiara w autoemancypację Żydów. Manifestacje te wywarły na Czlenowie, jak i na jego towarzyszach decydujący wpływ. Poczuje miłość i przywiązanie do swego narodu, zakorzenione w młodości, skierowały go spowrotem do żydostwa.

U KOLEBKSI SJONIZMU.

Był to okres narodzin ruchu „Chibat Zijon”, okres intensywnej propagandy, zainicjowanej, przez Smoleńskina i inn., a zmierzającej do powrotu Żydów do kraju praojców. Ale ta cała agitacja, oparta na szumnych hasłach nie mogła zadowolnić młodzieży, szukającej realnego wyrazu dla swych tęsknot i marzeń. To też rodzi się ruch pod nazwą Bilu. Oddział tegoż zostaje założony i w Moskwie, a na jego czele staje Czlenow. Nie danem mu było jednak pójść w ślady pierwszych prekursorów chalucyzmu i związać swego losu z ziemią ojczystą. Zostaje w Moskwie, rzuca się w wir pracy organizacyjnej. Dzięki niepospolitemu talentowi organizacyjnemu udaje mu się zgromadzić elitę żyd. studenterji w związku w 1884 r., założonym pod nazwą Bnej Sjon, który odegrał w Rosji tę rolę, co później w Berlinie związek studentów ze wschodniej Europy. Z jego to szeregów wyszli: rabin Mazo, redaktor

Krak. I gat. st. wym. 0-55-proc. 25—25.25, I gat. st. wym. 0-65-proc. 24—24.25, II gat. sitkowa po wym. 0-55-proc. 16.50—17, po wym. 0-65-proc. 14—14.50, razowa 0-95-proc. 18.50—19, mąka żytnia okr. Poznań. I gat. st. wym. 0-65-proc. 25—25.50, otręby żytnie stand. 10.50—10.75, pszenne stand. średnie 10.50—11. Tendencja spokojna, podaż średnia, dowozy lokalne małe.

GIELDA POZNAŃSKA

Poznań, 25. 1. Ceny transakcyjne: Zyto 195 ton 15.50, 15 ton 15.40. Ceny orientacyjne: Wszystko bez zmiany. Ogólne uosposobienie spokojne.

GIELDA WARSZAWSKA

Warszawa, 25. 1. Kursy zamknięcia: Akcje: Bank Polski 96.50, 96.25. Tendencja słabsza. Papiery procentowe: 3 proc. budowlana 47.25, 5-proc. konwersyjna 66.25, 5-proc. konwers. kolejowa 61.50, 6-proc. dolarowa 75.50, 75.70, 7-proc. stabilizacyjna 70.75, 70.88, pięciopięćki 71.25, 71.50, 71.38, Tendencja słabsza. Listy zast. BGK. oraz Bku Roln. bez zmiany.

DOLAR A OBROTACH PRYWATNYCH W WARSZAWIE

Warszawa, 25. 1. W dniu dzisiejszym dolarem obracano po kursie 5.32 przy tendencji mocnej. W godzinach wieczorowych wymieniano orientacyjnie kurs dolara w placeniu 5.31 oraz 5.33 w towarze przy tendencji utrzymanej.

GIELDA ZURYCHSKA

Zurych, 25. 1. Kursy zamknięcia: Dewizy: Paryż 20.37 i pół, Londyn 15.20 i pół, Nowy Jork 3.11 i pięć ósmych, Bruksela 72.05, Medjolan 26.39, Madryt 42.22 i pół, Amsterdam 208.85, Berlin 123.95, Wiedeń oficjalny 73.33, Wiedeń noty 57.30, Sztokholm 78.35, Oslo 76.35, Kopenhaga 67.85, Praga 12.91 i pół, Warszawa 58.32 i pół, Białogród 7.03, Ateny 2.92 i trzy czw., Konstantynopol 2.48 i pół, Bukareszt 3.05, Helsinki 6.70, Japonja 88.50. Tendencja niejednołita.

POŻYCZKA STABILIZACYJNA

w Londynie L. 94.50, w Paryżu fr. fr. 1980, w Zurychu dol 71 przy tendencji utrzymanej.

POŻYCZKI POLSKIE W NOWYM JORKU

Nowy Jork, 24. 1. Kursy otwarcia: Dillonowska 90, Stabilizacyjna 118, Dolarowa 77, Warszawska 68, Śląska 70.125. Kursy zamknięcia: Dillonowska 89.125, Stabilizacyjna nienotowana, Dolarowa 76.75, Warszawska 66.875, Śląska 70.375. Tendencja utrzymana z odzieniem słabszym.

GIELDA METALI W LONDYNIE

Londyn, 25. 1. Cynk dost. natychm. 121/16, termin. 1213/16, cyna natychm. 232 1/4, termin. 238 7/8, ołów natychm. 107/16, termin. 101/2, miedź natychm. 28—28 1/16, termin. 28 1/4—28 5/16, Elektrolit 31—31 1/2.

Expose ministra Becka — 1-go lutego

Warszawa, 25. 1. (Sin) 1. lutego o godz. 11 przedpołudniem na komisji spraw zagranicznych wygłosi expose minister spraw zagranicznych p. Beck.

Endecy żądają postawienia sprawy Berezny na plenum Sejmu

Warszawa, 25. 1. Sin. Klub Nar. otrzymał niedawno odpowiedź na interpelację w przedydium rady ministrów w sprawie Berezny. Wobec tego, że Klub Narodowy nie zadowolony z tej odpowiedzi, zwrócił się do marszałka Sejmu z prośbą o postawienie tej sprawy na najbliższe posiedzenie Sejmu.

Pos. Brodaeki uchybił godności posła na Sejm

Warszawa, 25. 1. Sin. Sąd honorowy w sprawie pomiędzy posłem Janem Brodaekim a Sanojcą rozpatrywał oskarżenie, postawione posłowi Brodaekiemu, że podczas parcelacji majątków w roku 1925 i 1931 działał wbrew interesom chłopów, a na rzecz swoich krewnych. Powołując się na kolejne instancje sądów dyscyplinarnych, sąd honorowy stwierdził, że poseł Brodaeki uchybił godności posła na Sejm Rzeczypospolitej.

Polsko-Palestyńskie Towarzystwo Handlowe w Łodzi

Łódź, 25. 1. (G.) W najbliższych dniach ma powstać w Łodzi nowa placówka handlowa pod nazwą: Polsko-Palestyńskie Towarzystwo Handlowe. Towarzystwo to zostaje powołane do życia przez łódzki oddział Polsko-Palestyńskiej Izby

Dziś w kinoteatrze „WANDA“

UWODZICIELKA

Obraz, który wszystkich zachwyci i olśni
 Porywający dramat miłości i napiętości ludzkich. — W rolach głównych: najpiękniejsza kobieta z Hollywoodu **JOAN CRAWFORD** oraz ulubieniec kobiet **CLARK GABLE**
 Film ten pełen napięcia i humoru dzięki niezwykle ciekawej fabule i wspaniałej grze głównych wykonawców jest jednym z najpiękniejszych obrazów sezonu.

W sobotę dnia 26 bm. o g. 3-ciej pop. — W niedzielę dnia 27 bm. o g. 10-tej i 12-tej przedpołudniem

PORANKI FILMOWE

CZARNA PERŁA — w gł. roli RERI. Eug. Bodo, M. Żelichowska, F. Brodniewicz. Ceny miejsc od 50 gr.

Sąd marszałkowski w sprawie Arciszewski-Thon

Warszawa, 25. 1. Sin. W związku ze skierowaniem przez posła Arciszewskiego do sądu marszałkowego sprawy odpowiedzi posła Thona na przemówienie posła Arciszewskiego w komisji budżetowej, którą to odpowiedzią poseł Arciszewski uczuł się dotknięty, obie strony wyznaczyły już swoich arbitrów do sądu marszałko-

wskiego. Prezes Koła Żydowskiego poseł dr. Thon wyznaczył na swego arbitra posła dra Bogdaniego z klubu BB., natomiast poseł Arciszewski zaproponował, jako swego arbitra posła Jaszukiewicza z Klubu Narodowego. Obaj wyznaczeni arbitrowie zejdą się w najbliższych dniach i wyznaczą superarbitra.

„Jest wielkim błędem szukać kompromisu ze śmiertelnymi wrogami“

Wicekanclerz Starhemberg o możliwościach pojednania z Niemcami

Wiedeń, 25. 1. PAT. Wicekanclerz Starhemberg przemawiając na zebraniu Frontu Patrijotycznego oświadczył m. in. co następuje: „Jest wielkim błędem szukać kompromisu ze śmiertelnymi wrogami. Nigdy nie zapomnę wypadków z 25 lipca, tak jak nie

zapomni tego żaden Austriak, będący rzeczywiście człowiekiem. Wola nasza prowadzenia walki o Austrię jest niezłomna”. Słowa te wypowiedział wicekanclerz w związku ze sprawą ewentualnego pojednania z Niemcami.

4.880 milionów dolarów na pomoc dla bezrobotnych

Zwycięstwo Roosevelta w Izbie Reprezentantów

Waszyngton, 25. 1. PAT. Roosevelt zażądał od Kongresu kredytu 4 miliardów dolarów, które mają być przeznaczone na zasilenie w ciągu 18 miesięcy robót publicznych, będących częścią wielkiego 10-letniego programu. Przy robotach tych są zatrudnieni bezrobotni, którzy dotychczas otrzymywali zasiłki.

ważną część opozycji głosowała za Rooseveltem, który odniósł w ten sposób wielkie zwycięstwo. Ustawa przewiduje na cele pomocy dla bezrobotnych sumę 4880 milionów dolarów.

Nawet opozycjoniści głosowali za projektem

Londyn, 25. 1. Z Waszyngtonu donoszą, że Izba Reprezentantów przyjęła ustawę o pomocy dla bezrobotnych, przewidującą m. in. prowadzenie robót publicznych. Za ustawę głosowało 328 członków Izby, a przeciwko tylko 78, z czego wynika, że nawet po-

Przy otyłości, artretyzmie i cukrzycy naturalna woda gorzka „Franciszka-Józefa“ wzmacnia czynności żołądka i kiszek, oraz ułatwia trawienie. — Zalecana przez lekarzy.

z tego 4 miljardy dolarów preliminowano na roboty publiczne dla 3 i pół miliona bezrobotnych, a 80 milionów na natychmiastową pomoc dla bezrobotnych. Sukces prezydenta Roosevelta jest tem większy, że projekt jego nie wyszczególniał dokładnie jak będą zużyte te sumy.

Mrozy i śnieżyce szaleją w Ameryce

100 osób zginęło w czasie kataklizmów

Nowy Jork, 25. 1. PAT. Burza śnieżna o niebywałej od 1920 r. sile pociągnęła za sobą przeszło 100 śmiertelnych wypadków w Stanach Zjednoczonych. Śnieg dochodzi w niektórych miejscach Nowego Jorku do 45 cm. głębokości i tamuje komunikację.

w dalszym ciągu z niesłychaną gwałtownością. Tak silnej zameci, połączonej z niską temperaturą i huraganowym wiatrem nie notowano w Stanach Zjednoczonych od lat 50-ciu.

25 osób utonęło w czasie wylewu Missisipi

Nowy Jork, 25. 1. PAT. Liczba ofiar ostatnich mrozów i burzy śnieżnej, jaka ostatnio przeszła nad Stanami Zjednoczonymi wynosi, według dotychczasowych obliczeń — 180 osób. Wśród tej liczby znajduje się 25 osób, które utonęły podczas wylewu Missisipi.

W Stanach Południowych ludność jest opłanowana przez panikę. Wylew Missisipi zaczyna przybierać katastrofalne rozmiary. Tysiące mieszkańców nadbrzeżnych miejscowości na dachach swych domów oczekuje na ratunek. Straty materialne, spowodowane przez powódź są olbrzymie, akcja ratunkowa jest niezmiernie utrudniona.

Od lat 50-ciu...

Nowy Jork, 25. 1. PAT. Burze śnieżne szaleją Handlowej. Na czele towarzystwa mają stanąć najpoważniejsi przedstawiciele sfer finansowych i przemysłowych w Łodzi.

Temperatura w Nowym Jorku obniża się w dalszym ciągu. W ciągu ostatnich 36 godzin dwanaście osób zmarło na śmierć.

W Kanadzie nie lepiej

Ottawa, 25. 1. PAT. Niezwykła burza z wichurą odcięła od komunikacji z całym światem Vancouver i Victorię — miasta w Kolumbji brytyjskiej w Kanadzie). W Górach Skalistych stoi bez ruchu kilka pociągów którym drogę przecięły lawny śnieżne.

POD ZNAKIEM „CZYSTKI“

Sejm wydaje sądom 8-miu posłów

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa. 25. 1. Sin. Na dzisiejszym posiedzeniu Sejmu uchwalono szereg konwencji, przyjęto ustawę o oznaczaniu wagi ładunków na statkach, poczem poseł Rubel (BB) referował dwie ustawy o prawie autorskim. Ustawy przyjęto w drugim i trzecim czytaniu. Przyjęto ustawę o upoważnieniu ministra skarbu do przyznania obligacjom m. Warszawy prawa papierów pupilarnych, poczem przystąpiono do punktu dotyczącego wydania całego szeregu posłów.

Sprawozdawca prosi o wydanie posła Pawłowskiego (Str. Lud.), który w r. 1932 nawoływał do czynnego występowania przeciwko czynnościom służbowym funkcjonariuszy policji. Poseł Babski (Str. Lud.) uważa, że sprawa o wydanie posłów z opozycji jest rozważana pod kątem ściśle politycznym. Na zgromadzeniu, na którym przemawiał poseł Pawłowski zjawiała się bojówka, zrobiła zamieszanie, a policja nie chciała interwenjować. Mówca podkreśla, że jest to ta sama bojówka, która zorganizowała mord na Chudziuku i napadła na majora Owoca. Wniosek komisji o wydanie posła Pawłowskiego został przyjęty.

Poseł Bierzwiński referuje wniosek o wydanie posłów Wrony i Paca ze Stronnictwa Ludowego. Posłowie Wronie zarzucono, że w 15-tą rocznicę śmierci Peowiaków zorganizował obchód i wiec, na którym wygłosił przemówienie, używając obelżywych zwrotów przeciwko rządowi i nawołując do obalenia go

siłą. Poseł Pac na zjeździe kół młodzieży odezwał się o policji, że „policjanci to skończeni szubrawcy“. O obu posłów wydano. Poseł Bogdani (BB) referuje sprawę wydania posła Wojciechowskiego (BB), Gąsiora (BB) i Wachniuka (Ukr.). Wojciechowski brał łapówki, obiecując posady, Gąsior wystawiał fałszywe weksle, zaś poseł Wachniuk oskarżony jest o to, że na wiecu powiedział, że im więcej zbrojeń tem mniej szkół i że Małopolska jest ziemią ukraińską, znajdującą się w dzierżawie Polski. Wszystkich trzech posłów wydano sądom.

Następnie poseł Starzak referował wniosek o wydanie posła Fideliusa za artykuły, które przewidują 3 lata więzienia. Wobec tego, że poseł Fidelius należy do klubu zbliżonego do BB, posłowie domagają się podania jego przestępstw. Poseł Starzak oświadcza, że Fidelius jest oskarżony o to, że wyludzał podstępnie od żony swego brata pieniądze, przywłaszczając sobie kauce i nie płacił długów. Fideliusa wydano. Dłuższą dyskusję wywołuje sprawa posła Sachy, oskarżonego o to, że rozpowszechniał jakiś tajny okólnik. Poseł Arciszewski staje w jego obronie, jednak w głosowaniu Sacha został wydany.

Na tem posiedzenie zostało zamknięte. W szeregu wniosków i interpelacji, jakie wpłynęły do łaski marszałkowskiej znalazł się wniosek Stronnictwa Ludowego wraz z projektem ustawy o amnestji ogólnej.

stracji ponoszą tyle trudu i tracą tyle energii, ingerując w sprawy wyborów tego, czy innego rabina, prezesów gmin żydowskich itp.? Żydzi czują ból i upokorzenie i tracą szacunek dla tych władz, które popierają sobkostwo jednostek. Wywody swe ilustruje mówca przykładem stosunków w gminie żydowskiej we Lwowie.

Wyżej poruszone zagadnienia posiadają wielką wagę dla państwa i

NIE MOZNA NAD NIEMI PRZEJSĆ DO PORZĄDKU DZIENNEGO.

Interesy przeszło trzymilionowej ludności żydowskiej zajął się o najważniejsze problemy państwowe. Niepoważnym jest rozumowanie, które idzie po linii usunięcia poza nawias życia społecznego państwowego trzech milionów Żydów. Nie obeszłoby się to bez wstrząsu gmachu państwowego i naruszenia prawa i moralności.

W dalszym ciągu przemawia poseł Mateczak (Kl. Ukr.) omawiając prześladowania Ukraińców. Odpowiada mu poseł Zdzisław Stróński (BB). Przemawiają jeszcze posłowie Malinowski, Pomianowski i Łucki.

Odpowiada im min. Kościalkowski, który na wstępie przeprosza posłów z BB, że im odpowiadać nie będzie, ale uczyni to na innym terenie. Minister ograuczył się do odpowiedzi nad częścią zagadnień poruszonych przez posłów opozycyjnych. Odpowiadając na zarzuty ziego stosunku administracji do społeczeństwa stwierdza, że żołnierzy marsz. Piłsudskiego, którzy dziś Polską rządzą

JEST ZAMAŁO DO OBSADZENIA WSZYSTKICH PLACÓWEK

i dlatego musiano dobrać wielu innych.

Minister będzie tępił i usuwał nadużycia, ale ponieważ nie chodzi w czasie niewidze nie może trafiać wszędzie i prosi o komunikowanie mu bezpośrednio wszelkich spostrzeżeń. Nie może jednak uważać, by w policji panował system bicia. Robiły dochodzenia różne komisje i prokuratorzy sądowi. W olbrzymiej ilości wypadków domieszenia okazały się fałszywe. W samorządach usuwa się partyjniactwo i politykę. Ludzi, którzy się do nowego kierunku nie nagli, czy to byli radni, czy urzędnicy, trzeba było za każdą cenę usunąć. To się w większości udało. Stosunek ministerstwa do obywateli jest bez względu na narodowość i wyznanie jednolity. Obywatel państwa lojalny wobec tego państwa będzie miał pełne poparcie. Odnosi się to tak do Żydów, jak i Ukraińców.

Następnie minister odpowiada na przemówienie posłanki Peplowskiej o stosunkach w Berezie Kartuskiej. Minister odczytał prawie w całości obowiązujący tam regulamin, przyznał, że pobyt w Berezie jest ciężki, ale sadyzmu i znęcania się nie było. Częste lustracje spowodowały, że od 15 grudnia poprawił się w Berezie wikt, dostarczono ubrań i odpowiedniego posłania.

Na tem dyskusję zakończono i budżet przyjęto.

Ustawy podatkowe - etatyzm - czynniki administracyjne deklasują społeczeństwo żydowskie w Polsce

Przemówienie posła Rosmarina na komisji budżetowej

Warszawa. 25. 1. Sin. W dalszej dyskusji nad budżetem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych zabrał dziś głos poseł Bittner (Chrz. Lud.) oświadczając, że poraz ostatni obradują posłowie w tej komisji nad budżetem, przynajmniej na gruncie postawy Sejmu, a może na podstawie konstytucji marcowej. Poseł Chrestowski (Kl. Nar.) składa oświadczenie, że solidaryzuje się zupełnie z wczorajszym przemówieniem posłanki Peplowskiej w sprawie Berez.

Przewodniczący poseł Byrka przerywa przemówienie mówcy, oświadczając, iż wobec tego, że przemówienie p. Peplowskiej zostało zdyskwalifikowane jako narażające w wysokim stopniu godność posła oraz narażające interesy państwa i rządu, wobec czego polecił skreślić je z protokołu posiedzenia. Oświadczenie posła Chrestowskiego uważa za wielką obrazę obowiązującej posła przyzwoitości i wobec tego

WYKLUCZA GO Z KOMISJI NA PRZECIĄG TRZECH POSIEDZEN.

Poseł Galica (BB) porusza m. in. sprawy ukraińskie, poczem

ZABIERA GŁOS POSEL ROSMARIN (KOŁO ŻYD.) oświadczając m. in.: Ciężkie położenie ludności żydowskiej mieliśmy sposobność przedstawić przy budżetach innych resortów, specjalnie przy budżecie Ministerstwa Opieki Społecznej. Wykazaliśmy wówczas, że 80 proc. Żydów w małych miastach i miasteczkach znajduje się na utrzymaniu ofiarności publicznej.

Zrędeł takiego stanu rzeczy należy szukać nie tylko w kryzysie, lecz i w specjalnym ustawodawstwie podatkowym, dotkliwym dla miast i handlu, oraz w pozbawieniu Żydów możliwości pracy w instytucjach państwowych i publicznych. Wpłynęło na to również rozrośnięcie się etatyizmu. W pewnych sferach istnieje

NASTAWIENIE DO WYELIMINOWANIA ŻYDÓW POZA NAWIAS ŻYCIA GOSPODARCZEGO I SPOŁECZNEGO.

Ministerstwo jest najlepszym barometrem życia państwowego na każdym odcinku i z tego powodu działalność administracyjna winna współdecydować z innymi resortami o całokształcie polityki gospodarczej. Szala sprawiedliwości gospodarczej i społecznej przechyliła się na niekorzyść Żydów. Pewne koła szerzą nienawiść do Żydów, zaś pewne poczyny niektórych czynników, podległych panu ministrowi mogą służyć za podstawę do przypuszczeń, że antysemityzm leży w linii działania ministerstwa.

P. minister oświadczył, że uie ma żadnej różnicy w traktowaniu obywateli spowodu ich wyznania, czy narodowości. Praktyka jednak wskazuje niekiedy na sytuację wręcz odmienną. Niektóre posunięcia pewnych organów administracyjnych wywołują wrazenie, że

ŻYDZI SĄ OBYWATELAMI DRUGIEJ KATEGORJI.

Ostatnie wybory samorządowe stały pod znakiem uszczuplenia zastępstwa Żydów w samorządach. Niektóre władze administracyjne (wierają się w stosunku do ludności żydowskiej na współpracy z najmniej do tego odpowiednimi jednostkami ze społeczeństwa żydowskiego.

W wyniku takiego stanu rzeczy gminy żydowskie stanowią dziś obraz upadku i demoralizacji. Decydują w nich starostowie, a nie ludzie najbardziej zainteresowani. W jakim celu niektóre organa admini-

Wybory sejmowe z końcem roku? Projekt konstytucji w komisji konstytucyjnej

Warszawa. 25. 1. (Sin) Jak się dowiadujemy, marszałek Sejmu przekazał projekt ustawy konstytucyjnej, przyjęty przez Senat, komisji konstytucyjnej Sejmu Króla pogłoski. Ze posiedzenia komisji konstytucyjnej oraz uchwalenie tego projektu nastąpi dopiero po ukończeniu przez Sejm

prac nad budżetem. Prace nad ordynacją wyborczą rozpoczną się na specjalnej sesji w maju. — Rozwiązanie Sejmu nastąpi prawdopodobnie w październiku, przyczem w grudniu zbierze się już nowy Sejm.

Parowiec amerykański zatonał po zderzeniu ze statkiem norweskim

(Telegram własny „Nowego Dziennika“)

Nowy Jork, 25. 1. (R) Statek „Mohawk“ linii okrętowej „Ward Line“, zdążający z Hawany do Meksyku zderzył się wczoraj w nocy u brzegu stanu New Jersey ze statkiem norweskim „Talisman“. „Mohawk“, który miał na swym pokładzie 107 członków załogi i 53 pasażerów został poważnie uszkodzony i został całkowicie pochłonięty przez fale.

Okręty, które pospieszyły na miejsce wypadku, krążą w okolicy miejsca katastrofy w nadziei wyłowienia z morza ofiar katastrofy, które jeszcze utrzymują się na powierzchni. Według ostatnich danych panuje niepewność co do losu 14 podróżnych i 23 członków załogi. Parowiec bio-

racę udział w akcji ratunkowej wyłowily z morza dwie próżne łodzie ratunkowe. Jeden z uratowanych widział, jak w chwili katastrofy dwóch marynarzy „Mohawk“ zostało zmiażdżonych podczas zderzenia.

Nowy Jork, 25. 1. (R) Do portu nowojorskiego przybył parowiec „Champlain“, mający na pokładzie 21 członków załogi oraz jednego pasażera parowca „Mohawk“. Znaczna część uratowanych doznała mniej lub więcej poważnych obrażeń ciała, lub znajduje się w stanie tak wielkiego wyczerpania, iż trzeba było ich skierować do szpitali.

Inauguracyjne posiedzenie Rady Miejskiej w Jerozolimie

Jerozolima, 24. 1. ZAT. W dniu dzisiejszym odbyło się uroczyste posiedzenie nowowybranej Rady Miejskiej w Jerozolimie. Przy stole prezydalnym zasiadli burmistrz Jerozolimy dr. Chaldi, I. wiceburmistrz dr. Auster i II. wiceburmistrz dr. Faradz wraz z sekretarzami.

Na miejscu Wysokiego Komisarza sir Wauchopa zasiadł Komisarz Okręgu w Jerozolimie mjr. Campbell.

Posiedzenie odbyło się przy drzwiach zamknię-

tych. Nie dopuszczono nawet reprezentantów prasy.

Posiedzenie zajął burmistrz Chaldi, który oświadczył, iż nowy zarząd miejski nie będzie trybuną dla wystąpień politycznych. Rada Miejska poświęci się całkowicie pracy konstruktywnej dla rzeczy, wchodzących w jej zakres działania. Mjr. Campbell powitał nowy zarząd miejski, życząc mu owocnych wyników pracy.

„Regulamin Berezki był surowy ale nie było znęcania się nad ludźmi“ Oświadczenie mln. Kościatkowskiego

Warszawa, 24. 1. (Sin) W dyskusji nad budżetem ministerstwa spraw wewnętrznych zabrał głos poseł Staniszkis (Str. Nar.) który skarżył się na nadużycia wyborcze w Małopolsce. Wobec tego, że przemawiał zbyt długo przewodniczący odebrał mu głos. Poseł Boguszewski (Str. Lud.) omawia również sprawę nadużyć przy wyborach i zali się na zbytne stosowanie konfiskat i biurokratyzm. Następnie przemawia poseł Rzośka (BB). Dyskusja trwa w dalszym ciągu i prawdopodobnie dziś się nie skończy. Minister odpowie wszystkim dyskutantom jutro przedpołudniem.

W dalszym ciągu przemawiał poseł Bień (PPS), który krytykował metody sekwestratorów w Zawierciu. Na żądanie ministra mówca przedłożył rzekome dowody ostrych zatargów w czasie sekwestracji. Z kolei przemawiali posłowie Lucki (kl. ukr.) Skrypnik (BB) Czetwertyński (Kl. nar.), Długosz (BB) i Peplowska (kl. nar.).

W tem miejscu zdarzył się incydent, który ze względów cenzuralnych podajemy w dosłownem brzmieniu dziennika sejmowego. W odpowiedzi p. Popławskiej min. Kościatkowski oświadcza:

Jeżeli zajdzie tego potrzeba o Berezce Kartuskiej będę mówił jeszcze jutro. Dziś chcę tylko skonstatować, że w tem, co pani przeczytała jest tyle prawdy, jak w tem, co mówiono o regulaminie. Pani pozwoliła sobie rzucić bardzo ciężkie słowa, jak hańba i inne w stosunku do administracji obozu i wojewody poleskiego. Nie mam żadnych podstaw do stwierdzenia, że to, co pani mówiła jest prawdą. Odwrotnie. Nie posługiwałem się tylko raportami wojewody, lecz wysłałem pułkownika Świątlickiego i dyrektora Kawęckiego. Stwierdziłem, że regulamin jest surowy, ale znęcania się nad ludźmi nie było.

Jest bardzo łatwo opowiadać dykteryjki o obozie, ale są to rzeczy, które się podaje dla celów politycznych. Wtedy, gdy chodzi o honor człowieka, nie mogą być podobne rzeczy brane pod uwagę i nie wolno się nimi posługiwać.

Przewodniczący komisji poseł Byrka poleca skrócić całe przemówienie posłanki Peplowskiej z dziennika sejmowego i odracza posiedzenie do piątku, godz. 10 przedpoł. Na posiedzeniu przemawiać będzie minister Kościatkowski.

O czym lord Allen rozmawiał z Hitlerem

Londyn, 24. 1. PAT. Koła miarodajne datą wagę przywiązują do rozmów, jakie odbył w Berlinie lord Allen z kanclerzem Hitlerem i v. Neurathem. Lord Allen odgrywa od trzech lat rolę najbliższego doradcy MacDonalda w sprawach polityki zagranicznej. Zwłaszcza dokładnie studjuje on dla premiera politykę Ligi Narodów i rozbrojenia.

Nie ulega wątpliwości, że rezultaty rozmów lorda w Berlinie będą zakomunikowane premierowi w brytyjskiemu. Nie bez znaczenia jest, że lord Allen odbył te rozmowy przed wizytą Flandina i Lavala w Londynie. Niewątpliwie w rozmowach z francuskimi mężami stanu premier korzystać będzie z informacji, jakich o stanowisku Niemiec w sprawie rozbrojenia udzieli mu lord Allen.

Rasowy „rzeczoznawca“ o pokrewieństwie krwi

Berlin, 24. 1. PAT. Rzeczoznawca do zagadnień rasowych przy ministerstwie spraw wewnętrznych Rzeszy dr. Goerke ogłasza na łamach naczelnego organu związku narodowo-socjal. prawników niemieckich szereg ciekawych uwag na temat „Zasad utrzymania gatunku, jako celu ustawy aryjskiej“. Dr. Goerke pisze m. in.: Pod pochodzeniem aryjskiemu rozumieć należy rozwój w ramach pokrewnej krwi. Infiltracja krwi obcej pochodzić musi conajmniej z zespołu narodowego pokrewnego niemieckiemu. Spotyka się ona u narodów europejskich, a przedewszystkiem u tych, które od czasów historycznych posiadają własną swą ojczyznę w Europie w zwartych zespołach. Żydostwo, pozbawione ojczyzny, oraz włóczęgo się cygaństwo, nie należą do nich.

W dalszym ciągu swego artykułu rzeczoznawca zwraca się w stanowczych słowach przeciwko nadziejom, że rozporządzenia, dotyczące rozdziału ras ulegną jakiegokolwiek złagodzeniu.

Arabowie zamordowali osadnika żydowskiego

Jerozolima, 24. 1. ZAT. W dniu dzisiejszym Ramat-Gan było terenem ponurej zbrodni, której ofiarą padła rodzina mleczarza żydowskiego. Arabowie zamordowali Izraela Lachmana, mleczarza, oraz poranił ciężko żonę jego Małkę Lachman.

Zawładomiona o wypadku policja wdrożyła natychmiast dochodzenia. W wyniku dochodzeń aresztowano trzech Arabów. Przyczyną zbrodni była zemsta.

Amnestja w Zagłębiu Saary

Berlin, 24. 1. PAT. Niemieckie biuro informacyjne donosi z Saarbruecken, że w dzienniku urzędowym komisji rządzącej ukazało się rozporządzenie o amnestji, która wchodzi w życie z dniem dzisiejszym. Kary za przestępstwa polityczne będą umorzone, jeśli nie przekraczają 6 lat więzienia lub grzywny pieniężnej. Wyższe kary skrócone będą o 6 lat, reszta zaś zmniejszona będzie do połowy.

Zamknięcie dostępu do adwokatury w Austrii

Wiedeń, 24. 1. PAT. W Austrii panuje tendencja do zamknięcia dostępu do zawodu adwokackiego w związku z istniejącym w tym zawodzie nadmiarem sił. Tyrolska izba adwokacka wystąpiła z propozycją zupełnego zaniknięcia dopływu nowych kandydatów do zawodu adwokackiego aż do dnia 1 stycznia 1937 r. Później nastąpiłoby ustalenie kontyngentu nowodopuszczonych kandydatów do tego zawodu, oraz przedłużenie aplikatury. Natomiast wiedeńska izba adwokacka, która pod względem liczebności jest najsilniejsza, wypowiada się przeciwko takiemu bezwzględnemu zarządzeniu. Sprawa rozpatrywana jest obecnie przez austriackie ministerstwo sprawiedliwości, które nie wydało jeszcze decyzji.

Uchodźca z Niemiec zamordowany na czeskim terytorjum

Praga, 24. 1. PAT. Ubiegłej nocy w hotelu w miasteczku Cim w pobliżu Pilsenu uchodźca niemiecki Rudolf Wormys ze Stuttgartu zabity został strzałami z rewolweru przez trzech osobników, którzy przybyli tam samochodem z Niemiec w dniu 10 stycznia. Po zamachu usiłowano podłożyć ogień w pokoju zamordowanego Sprawcy zamachu zbiegli.

W rocznicę paktu o nieagresji z Niemcami...

P. Goering przyjeżdża na polowanie do Polski

Warszawa, 24. 1. (Sin) W piśmie ukazały się pogłoski, że premier Goering przyjeżdża do Polski na polowanie. Wprawdzie urzędowo pogłosce tej zaprzeczają, jednakże krążą pogłoski, że p. Goering będzie brał udział w polowaniu i będzie gościem dyrektora lasów państwowych.

Warszawa, 24. 1. (Sin) Wiadomość o przyjeździe Goeringa do Polski wywołała sensację w kołach politycznych. Prasa zagraniczna otrzymuje z różnych stolic depesze z zapytaniami ile jest prawdy w tej wiadomości. Wobec tego zwrócono się do ambasady niemieckiej z zapytaniem w tej sprawie

Ambasada niemiecka nie zaprzeczyła tej pogłosce.

Warszawa, 24. 1. (Sin) Donoszą półurzędowo: Podana przez niektóre organy prasy zagranicznej wiadomość o przyjeździe premiera pruskiego p. Goeringa do Polski odpowiada prawdzie.

P. Goering przyjeżdże do Polski na polowania obecnego sezonu zimowego, wraz z towarzyszącymi mu pp. Kendellem, szefem leśnictwa państwowego oraz Halsendorfem, szefem łowiectwa w Niemczech.

Wezmą oni udział w jednym z polowań urządzonych przez P. Prezydenta Rzplitej.

Zmiany w rządzie włoskim Nowi kierownicy sześciu ministerstw

Rzym 24. 1. PAT. Na wniosek szefa rządu król przyjął dymisję ministra finansów Younga, ministra oświaty Ercole, ministra rolnictwa Acerbo, ministra robót publicznych Crollanza, ministra komunikacji Pappini, ministra sprawiedliwości de Francisci, dalej podsekretarza stanu w ministerstwie rolnictwa Serpiera, podsekretarza stanu w prezydium rary ministrów Rossonei.

Ponadto król przyjął dymisję podsekretarza stanu w ministerstwie finansów Archangeli, robót publicznych eLoni, ponadto trzech podsekretarzy stanu w ministerstwie komunikacji Lojaco, Rostiglionei, Ramono, podsekretarzy stanu w ministerstwie korporacji Biagi, Asquini oraz podsekretarza stanu w ministerstwie sprawiedliwości Albertini i w ministerstwie rolnictwa Marschalchi.

Równocześnie król na wniosek szefa rządu zamianował ministrem finansów — sen. Thaon de Revel, podestę miasta Turynu, ministrem oświaty

— sen. de Vecchi, ministrem rolnictwa Rosseni, ministrem robót publicznych — prezydenta korporacji dia hodowli zwierząt — radcę Razu, ministrem komunikacji Benni, ministrem sprawiedliwości Isolmi. Ponadto król na wniosek szefa rządu zamianował 10 nowych podsekretarzy na miejsce ustępujących. B. minister korporacji Bottai mianowany został gubernatorem Rzymu na miejsce księcia Boncompagni.

Nowe nazwiska — stary kurs

Rzym, 24. 1. PAT. Włoskie koła oficjalnie utrzymują, że rekonstrukcja w rządzie Mussoliniego nie jest żadnym sensacyjnym wydarzeniem politycznym i że oceniać ją należy jako normalną zmianę na posterunkach ministerialnych. W kołach tych podkreślają, że naczelne kierownictwo rządu spoczywa nadal w rękach Mussoliniego, co jest najlepszą gwarancją stałości władzy oraz ciągłości polityki rządowej

ZNIŻONE CENY INSERATÓW

Gratulacje i kondolencje do 4 wierszy Zł. 5.—
Ogłoszenia ślubne i zaręczynowe . . . „ 10.—

Podziękowania lekarskie do 25 mm. Zł. 10.—
Nekrologi (klipsydry) do 60 mm. w I. łamie „ 20.—

Drobne ogłoszenie za słowo **10** gr. Dla poszukujących pracy . . **5** gr.

==== Ogólna taryfa inseratowa uwidoczniła jest u dołu strony 16-tej. ====

INSERATÓW DROBNYCH nie przyjmuje się telefonicznie tylko wprost w Administracji i wyłącznie ZA GOTÓWKĘ.

PRZECHOWANIE mebli i towarów w suchych składach, oraz najtaniej **PRZEPROWADZKI** — skutecznia „HERMES“ — Wysyłka bagaży do PALESTYNY. Biuro spe dycyjne, Kraków, Stolar ska 13.

Nauka i wychowanie

ANGIELSKI, francuski niemiecki, pojedynczo zbiorowo, najtaniej: Rzeszowska 3/12 a. 981g

JĘZYKÓW obcych najle psza nauka listowna — „Globus“, „STUDJUM“ **KRAKÓW, BATOREGO L. 24.** Nowe kursy ustne 1 lutego. 2231kr

ZA obiady udzieli kore petycji w zakresie szkoły powszechnej lub niższych gimnazjalnych, studen t hebraista. Zgłoszenia pod „Dzielną“ do Adm. „N. Dziennika“. 958g

HEBRAJSKIEGO — wy mowy palestyńskiej — nauczam **DOROSŁYCH** bardzo łatwą metodą. — **KONWERSACJA** w kró tkim czasie. Pięć lekcyj **BEZPŁATNIE.** — Tele fon 122-19. 971g

ABSOLWENTKA Hebraj skiego Gimnazjum, zna jąca język angielski, po szukuje jakiegokolwiek po sady, najchętniej na pro wincji. Zgłoszenia do Ad m. „N. Dziennika“ pod „Natychniast“. 984g

LEKCYJ francuskiego niemieckiego, angielskie go udziela nauczycielka gimnazjalna, absolwent ka uniwersytetu zagranicznego. Również kores pondencja handlowa i tłu maczenia. Warunki bar dzo przystępne. Zgłosze nia: Kraków, ul. Sare go 11 (Zielona), mieszka nie 10, II. piętro. 980g

LEKCYJ angielskiego niemieckiego, najlepszą metodą, udziela po bar dzo przystępnych cenach: Dietla 107, II. piętro. 5322g

WPISY na półroczne — **KURSY KSIĘGOWOSCI FEINBERGA, STARO WISLNA 28.** Najlepsza sposobność do wyszkole nia się w buchalterji, ce lem samodzielnego pro wadzenia ksiąg. Tamże nauka kaligrafji, steno grafji i maszynopisma do najwyższej perfekcji. — Przystąpić należy bez zwłocznie. 2153kr

RABKA-ZDRÓJ PENSJONAT KUNSTLICHA

Własna willa „UCIECHA“ (blisko łaźni) poleca piękne, słoneczne pokoje z werandami z całodziennym utrzymaniem. Kuchnia pierwszo rzędna rytualna
Willi położona blisko lasu i terenów narciarskich
Pensjonat otwarty cały rok **Cena 6 Zł dziennie**

NAUKĘ JĘZYKÓW: an gielskiego, francuskiego niemieckiego, włoskiego w Instytucie Ansona — Kraków, Szewska 17, — rozpocząć można każdej chwili. — Zamiejscowym wysyłamy znakomite sa mounuczki „ARGUS“, za stępujące w zupełności nauczyciela. Ządać pro spektów. 2024kr

Matrymonjalne

WDOWIEC lat 57, samo tny, pobiera 160 zł. eme rytury miesięcznie, oże niłby się z samotną pa nią, która ma dochody aby możliwem było wspó lnie utrzymać dom. Zgło szenia pod „Emeryt“ do Adm. „N. Dziennika“. 990kr

MASZYNY do pisanja i rachowania naprawiają i konserwują tylko **ZJEDNOCZONE WARSZTATY** solidnie i tanio ul. SW. JANA 11. TEL 109-05

Pracownia Gorsetów REGINY REIFEROWEJ

przemiesiona z Pod_órza z ul. Kalwary sk ej 14 na plac Wolnica 12 a m 6

POLSKA FABRYKA WYROBÓW GUMOWYCH

najlepsze z najlepszych.

KRYNICA

PENSJONAT LOTOS (naprzeciw NOWYCH ŁAZIENEK Tel. 232)

pod zarządem

Drowej R. I S. WAHRHAFTIGOWEJ

Pełny komfort - Ciepła i z mna woda - Centralne ogrzewanie - Pokoje słoneczne - Kuchnia wykwintna **Ceny niskie.** **Cały rok otwarty.**

gum? **OLLA** klejnot higieny

Przetargi publiczne

Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Kru kowie ogłosiła przetarg publiczny na dostawę w o kresie rocznym: 28.000 sztuk poduszek maźniczych parowozowych i wagonowych.

Termin składania ofert do dnia 21 lutego b. r.

Bliższe szczegóły ogłoszone są w „Monitorze Pol skim“ Nr. 20 z 24 stycznia 1935.

(-) **INŻ. WOLKANOWSKI.** Dyrektor Kolei Państwowych.

ŚWIATOWEJ ŚBAWY HAYA PUDER MYDŁO i KREM
ZALECANY PRZEZ POWAGI LEKARSKIE DLA ZDROWIA DZIECI DO NABYCIA WE WSZYSTKICH APTEKACH i DROGUERJACH
SKŁAD GŁÓWNY APTEKA S. HAY. LWÓW KAZIMIERZOWSKA 31. - KOLŁATAJA 12.

WDOWA 32-letnia, z 10- letnim chłopcem, właście cielka domu w pięknej okolicy w pobliżu Cieszy na, szuka w celu matry monjalnym zdolnego kup ca. Listy pod „Przysz tość zapewniona“ do Ad min. „N. Dziennika“. 949g

INTELLIGENTNA, miła, subtelna, przystojna pan na, prowadząca samo dzielnie interes, szuka zię sytuowanego lub zredu kowanego urzędnika, do brze się prezentującego, wiek 40—50 lat. „Wspól na praca“ do Adm. „N. Dziennika“. 2247kr

DLA kuzyna, z akademi ekiem wykształceniem. dobrze sytuowanego, po szukując prezentacyjnej gospodarnej panmy z lep szej rodziny, — któraby chciała wyjechać do Pa lestyny. — Zgłoszenia do Adm. „N. Dziennika“ pod „1.000 Ł. P.“ 2266kr

POSZUKUJĘ dla krewne go, technika dentysty, po siadającego własny za kład, młodej, sympatycz nej lekarki dentystki, — w celu matrymonjalnym Dyskrecja zapewniona Zgłoszenia do Adm. „N. Dziennika“ pod „26“. 2276kr

ZDOLNY kupiec, kawaler o nieskazitelnym charak terze, inteligentny, wiek do 40 lat — poszukiwany jest do bardzo dobrze za prowadzonego interesu materiałów żelaznych i budowlanych na prowincji Małżeństwo niewyklucho ne. Propozycje z nadesła niem fotografii i dokład nego opisu dotychczasowej pracy należy kiero wać do Adm. „N. Dzienni ka pod „A. W.“ 2233kr

CZCIONKI używane, w dobrym stanie kupię. — Zgłoszenia pod „Goów ka“ do Adm. „N. Dzien nika“. 809

Wyspa Cypr, pozostaje obecnie pod protektoratem Anglii. Miejscowa ludność wystąpiła do Ligi Narodów z żądaniem rozstrzygnięcia przynależn ości Cypru drogą plebiscytu. Na ilustracji: u gó ry widok południowego wybrzeża Cypru; na dole ulica europ. w Larnaca; obok bazar w Nikosia.

